

Hamarosan elkészül a „kiskórház”, az átmeneti ellátást nyújtó bentlakásos intézmény

2012-ben ígérte meg az önkormányzat, Dombi Imréné polgármester, hogy a bezárt kiskórház hiányát pótló intézményt alakít ki, hiszen erre komoly igény van a városban.

Az ígéret pedig teljesül. A megyében szinte példa nélküli módon ugyanis Püspökladány önkormányzata önerőből, a megfontolt gazdálkodásnak köszönhetően felépítette azt a bentlakásos, átmeneti ellátást nyújtó intézményt, mely néhány héten belül teljesen elkészül, s 30 főnek nyújt átmeneti egészségügyi ellátást a jövőben. Az alapkőletétel óta 6 hónap telt el, lassan elérkezik az átadás ideje.

– Jelenleg a tetőszerkezet kialakítása folyik. Rendelkezésünkre állnak azok a források, melyek az építkezéshez és az eszközbeszerzéshez szükségesek. A kedvező szerződésnek köszönhetően, amit az önkormányzat írt alá a kivitelezővel, csak akkor jöhetnek be számlák az önkormányzathoz, illetve akkor kerülnek kifizetésre, amikor a munkálatok elkészültek. Az épület közművesítése az önkormányzat feladata. Megtörtént a víz, a villamos energia és a gáz bekötése is a telephelyre – tudtuk meg Dombi Imréné polgármestertől.

A bentlakásos intézményben 15 szoba, kiszolgáló helyiségek, irodák, mosdóhe-

lyiségek, orvosi és nővéri szoba, valamint étkező kerül kialakításra. Az intézményben folyamatos lesz a szakosított ellátás, azaz állandó orvosi felügyelet és nővéri feladatokat ellátó személyzet segíti az itt élő emberek mindennapjait.

A kivitelező cég képviselője, Vincze Beáta lapunknak elmondta: az épületben a válaszfalak építése, illetve a vakolási, szigetelési munkálatok, festési, szerelvényezési munkák vannak hátra. A területrendezés párhuzamosan zajlik az építkezéssel.

Halad tehát a bentlakásos intézmény építése, s ha elkészül, a megszűnt kiskórház hiányát pótló szolgáltatás, ahhoz hasonló ellátás lesz ismét elérhető Püspökladányban. Az egykori kiskórház megszűnésekor nemcsak a betegek maradtak helyben fekvőbeteg-ellátás nélkül, hanem a dolgozóknak is máshol kellett munka után nézni, sokan 40-50 kilométerre, Debrecenben vagy Berettyóújfaluban dolgoznak jelenleg.

A létesítmény átadása munkahelyeket is teremt, s a tervek szerint ez csak az első lépése a helyben történő fekvőbeteg-ellátásnak, polgármester asszony azt mondja, a hosszú távú terv a bővítés, s ha lesz a jövőben pályázati lehetőség, az önkormányzat elindul ebbe az irányba.

Vers mindenkihez

Sík Sándor: Emberség

Egy nap, mint a rest csiga, mászik,
Zivatarként zúg el a másik.
Mindegy, csak ugyanoda érnek.
Mit szólna ma tegnapi éned?

Amit éltél tisztes erényben,
Csupa félség s ösztön a fényben.
S ami pelyvád hull ki a rostán,
Nem lesz színig az se gonosz tán.

Mindegy, tovazizzen az élet:
Eszmélsz, s már itt az ítélet.
Szíved, agyad ostoba röggé...
Magad így vagy amúgy, de örökké.

Nincs szánva szemednek a holnap:
Ott légy igaz ember, ahol vagy.
Most tedd, amit adatik tenned:
Az Isten rügyezik benned.

Éjjellátó készüléket vásárol az önkormányzat a mezőőröknek

Püspökladány határában öten őrzik a külterület rendjét, két vadór és három mezőőr teljesít szolgálatot több mint 10 ezer hektáron. Az önkormányzat és a lakosság is biztonságban szeretné tudni a külterületen lévő értékeiket, terményeiket, építményeiket, éppen ezért a város vezetése még 2001-ben döntött úgy, hogy támogatja a Mezőőri Szolgálat munkáját, mint önként vállalt feladat.

– A mezőőrök nagyon jó ellátják feladataikat. Évek óta igény volt részükre éjjellátó készülék beszerzésére. Az erre való keretösszeget pedig a decemberi ülésen el is fogadta a képviselő-testület, valamint plusz forrást is kapnak az éves működésük mellé 2014-ben, hogy a lakosság értékeinek védelmét még jobban szolgálhassák – tudtuk meg Tóth László képviselőtől.

A költségvetésben elkülönített összegből a fizetésük egy része mellett, az önkormányzat finanszírozza a mezőőrök számára a formaruhát, védőtálat, telefonköltséget, az üzemanyagköltséget, illetve eszközöket biztosítanak számukra, hogy könnyebben el tudják látni feladataikat. A hatékony éjszakai járőrözés érdekében kapnak tehát hamarosan két darab digitális, korszerű éjjellátó készüléket a püspökladányi mezőőrök. Jelenleg az ajánlatok bekérése zajlik – tudta meg lapunk Keczan Zoltántól, a Me-

zőőri Szolgálat ügyintézőjétől.

A mezőőr a termőföldek őrzését, valamint a termőföldön lévő, illetve ahhoz tartozó termények és termékek, felszerelések, eszközök, haszonállatok, továbbá mezőgazdasági építmények, vagyonvédelmét ellátó személy. A mezőőrök általában párban járőröznek, s mivel kötetlen a munkaidejük, bárhol, bármikor felbukkanhatnak a termőföldeken, illetve a kiskertekben is. – A mezőőrnek joga van igazoltatni a gyanús személyeket, járművet, csomagjukat átvizsgálni, s amennyiben szabálytalanságra bukkannak, a rendőri intézkedésig visszatartják a gyanúsítottakat. Rendszeresen szerveznek közös akciókat a rendőrökkel, polgárőrökkel. Naponta járőröznek a határban, és meglátásuk szerint egyre kevesebb a fosztogatás a termőföldeken és a kiskertekben egyaránt. Az éjjellátó készüléknek pedig valóban nagy hasznát vennék, hiszen így az éjszakai rongálásokat és lopásokat is tetten érhetnék, valamint arról felvételt is készíthetnének – tudtuk meg Tóth Attila mezőőrtől.

A készüléket hamarosan megkapják a mezőőrök, így a tolvajoknak még kevesebb esélyük marad arra, hogy a mások értékeit elulajdonítsák. A legtöbb lopás ugyanis az éjjeli órákban történt az elmúlt években.

TRS

Szépen halad az újtelepi szennyvízberuházás

Közel 6500 fm gerincevezeték fektettek le a kivitelező cég munkatársai Püspökladány újtelepi városrészén. Egy európai uniós pályázat segítségével a településen – a szükséges engedélyek beszerzése után – nyár közepén ténylegesen elkezdődött az új szennyvízhálózat kiépítése. A településrészen folyamatos egyeztetések mellett, az ütemterveknek megfelelően halad a projekt megvalósítása. A beruházás keretében mind ez idáig 485 ingatlan csatlakozott rá az új, több mint 7 kilométer hosszú szennyvízvezeték-hálózatra, hosszú távon is elősegítve, hogy Püspökladány egészséges, fejlődő, szép település maradjon.

Megkerestük Káli Balázst, a kivitelező cég munkatársát, az újtelepi szennyvízberuházás építészvezetőjét, aki az alábbi sajtóközleményben tájékoztatta lapunkat a beruházás jelenlegi állapotáról: „A 2013. év tavaszán hullott, a sokéves átlagot jelentősen meghaladó csapadékmennyiség miatt a tervezetthez képest a csatornaépítési munkák lassabban és nehezkesebben haladtak, de a csapadékszegény nyár és az enyhe tél miatt sikerült az ütemtervben meghatározott tervezetet utolérni. A hátralévő kivitelezési munkák az időjárástól függően, de várhatóan március végére elkészülnek. A következő hetekben elkészül 900 fm gerincevezeték, a hozzá tartozó bekötésekkel, megépülnek a körzeti szennyvízátemelők. A régészeti feltárás a szennyvíziszap-tároló területén még folyamatban van, melynek befejezése után megindulhat az iszaptároló és a vegyszeradagoló berendezés kivitelezése. Befejezését 3 hónapos próbaüzem követi. Az utak végleges helyreállítása tavasszal történik meg.”

A lakosság a kivitelezési munkálatok ideje alatt türelmes és megértő volt, hiszen tudták, értük történik a modernizálás, és hamarosan egy lényegesen komfortosabb településrészen élnek majd. Emellett jobb lesznek az életkörülményeik, és felértékelődik az ingatlanjaik értéke is.

A tervezett gyűjtőhálózat gerincevezetékeinek hossza több mint 7 ezer méter, emellett 4 átemelőt is építenek, valamint a szennyvíziszap-tároló is megújul. A tervezett hálózatra összesen 597 ingatlant kötnek be, melynek 90 %-a már elkészült. A munkálatok várhatóan 2014 júliusáig tartanak.

Erdei Anett

Építünk rád Püspökladány!

Szobafestő- és kőműves-képzést indít az önkormányzat, segítve a foglalkoztatást

„Építünk rád Püspökladány” címmel tartottak projektnyitó rendezvényt a napokban a püspökladányi Polgármesteri Hivatal nagytanácskozó termében. Pályázati úton újabb képzési programot indít az önkormányzat az Országos Tranzitfoglalkoztatási Egyesülettel közösen.

A több mint 140 millió Ft-os összköltségű konstrukció közvetlen célja a szakma megszerzésére irányul és képzést nyújt hátrányos helyzetű embereknek kőműves és festő szakmában. Valamint a célszervezetek gyakorlati képzése, foglalkoztatása során lehetőség van arra, hogy az önkormányzat tulajdonában álló ingatlanokat alacsony költséggel, de megfelelő szakértelemmel felújítsák – tudta meg lapunk Dombi Imréné polgármestertől.

A rendezvényen Dr. Kovács András, az Országos Tranzitfoglalkoztatási Egyesület alelnöke, a projekt vezetője mutatta be a jelenlévőknek az egyesület munkáját és küldetését. Megtudtuk, városunkkal már van együttműködési megállapodása az egyesületnek. Egy befejezett és még egy jelenleg is megvalósuló projekt zajlik Püspökladányban. A most induló program keretében pedig hátrányos helyzetű munkanélküli emberek foglalkoztatással egybekötött képzése valósul meg, elősegítve a munkaerő-piaci elhelyezkedést és az önfoglalkoztatóvá válást. Emellett eszközbeszerzésre is sor kerül.

Jelenleg a programban résztvevők kiválasztása folyik. Ezután kezdődik a képzés, mely elméleti és főleg gyakorlati részből áll.

A pályázat keretében a Napfény Tagóvoda és a Kálvin Téri Általános Iskolai Tagintézmény egyik épülete lesz felújítva az önkormányzat szándéka szerint. Pató Józsefné, a Püspökladányi Általános Iskola és Speciális Szakiskola, Alapfokú Művészeti Iskola vezetője lapunknak elmondta: örülnek, hogy az önkormányzat rájuk gondolt, és megújul a Kálvin Téri Iskola egyik épülete több szempontból is, hiszen a belső munkák mellett energiatékony szigeteléssel lesz ellátva.

A projektnyitó rendezvényen Dr. Felszeghy Szabolcs képviselő úr megosztotta velünk: a projekt társadalmi szempontból is igen hasznos, hiszen nemcsak a szakma megszerzésére irányul, hanem segíti a képzésben résztvevők társadalomba való beilleszkedését is.

A TÁMOP 1.4.6 számú pályázat célja tehát képzést nyújtani hátrányos helyzetű embereknek építőipari, épületkorszerűsítéshez kapcsolódó, illetve a program céljainak megfelelő szakmákban. Ezáltal elősegítve a munkanélküliek, a munkaerőpiacon hátrányos helyzetűek foglalkoztatását, szakképzését. Továbbá erősíti a társadalmi kohéziót a településen, valamint a helyi szakemberek fejlesztését annak érdekében, hogy a helyi közösségben végzett munkájuk hatékonyabbá váljon.

TRS

A legifjabb püspökladányiakat köszöntötte a város december végén

2013-ban száznolc csecsemő született Püspökladányban. Őket és szüleiket köszöntötte a város önkormányzata advent utolsó vasárnapján a Polgármesteri Hivatal nagytanácskozó termében. A rendezvényen az Egyesített Óvodai Intézmény óvodapedagógusai karácsonyi műsorral köszöntötték a babákat, majd Dombi Imréné polgármester üdvözölte a megjelent családokat egy emléklap és ajándécsomag átadásával.

– Életünk egyik leginkább várt pillanata az, amikor csecsemő születik egy családban. Egy újszülött babának mindenki nagyon örül. Egy gyermek érkezése egyedülálló esemény, mely örömet és boldogságot hoz minden családba. A most még piciny, új polgárok pedig jelentősen hozzájárulnak Püspökladány jövőjéhez, s a város nagyra értékeli őket és szüleiket, hogy vállalják az új életet – mondta beszédében Dombi Imréné polgármester.

Dr. Farkas Béla szülész-nőgyógyász főorvos a város meghívására örömmel látogatott el a rendezvényre, mert jól ismeri a püspökladányi anyukákat, hiszen sokan nála hozták világra gyermeküket.

Lapunknak elmondta: a tavalyi év első feléhez viszonyítva nőtt a születések száma. A kormány családbarát politikája is arra ösztönzi a szülőket, hogy vállaljanak minél több gyermeket. Doktor úr úgy véli, a városunkban megrendezett köszöntés kiváló példa lehet minden település előtt. Hozzátette, a Karcagi Kátai Gábor Kórház a közelmúltban harmadik alkalommal nyerte el az év szülészete díjat. Olyan díj ez, melyet a kismamák szavaztak meg a kórház, az osztály munkájának elismeréseként.

Az oklevelek és az ajándékok átvétele után zenés előadással kedveskedtek a családoknak a szervezők. A Csicseri és Borsó zenekar tagjai karácsonyi gyermekdalokkal szórakoztatták az apróságokat és szüleiket, hiszen ők nevelik azt a generációt, akik évtizedek múlva tovább építik majd Püspökladányt és Magyarországot.

Erdei Anett

Újévi hangversennyel kezdte az idei kulturális évadot a Püspökladányi Tájékoztató és Közművelődési Központ

Ismerős dallamok csendültek fel január 9-én a Dorogi Márton Művelődési Központban megrendezett újévi hangversenyen, ahol a debreceni Lyra Szimfonikus Zenekar adott telt házas koncertet az új év tiszteletére.

A rendezvény kezdetén Bodó Sándor országgyűlési képviselő és Dombi Imréné polgármester köszöntötte a megjelenteket és mondta el újévi jókívánságait. Majd Bódiss Miklós zenetanár egy verssel kívánt minden olyat, ami nincs, vagy legalábbis nem volt az előző esztendőben – Arany János gondolatai által!

Aztán elindult a zenei utazás, melynek állomásain komolyzenei műveket hallhattunk, először László Bernadett és Bódiss Miklós helyi zeneművészek előadásában. Őket követte a Lyra Szimfonikus Zenekar hangversenye.

A zenekar 1948-ban alakult és a közelmúltban ünnepelte 65. születésnapját. Verdi-, Strauss- és Erkel-műveket tűztek műsorra az újévi hangversenyen.

A zeneművek között dr. Lieli Pál ismertette zenekaruk történetét, megosztva, hogy karnagyai, zenészei által több szálon is kötődik az együttes Püspökladányhoz. Az előadott zeneművek történetét és mondanivalóját is elmondta a lelkes hallgatóságnak.

A koncert végén a közönség állva tapsolta meg a fellépő zenekart és művészeket, ezzel is bizonyítva: az igényes és mély, erős zenei gyökerekből táplálkozó rendezvényeknek helye van a város közművelődési palettáján.

D. Sári Andrea, az intézmény igazgatója pedig ígéretet tett arra, hogy 2014-ben sok, hasonlóan színvonalas rendezvényen szórakozhatnak a püspökladányiak.

Tüdösné Rábai Sarolta

A téli közfoglalkoztatás tanfolyamai tartást, sikerélményt, jövőképet adnak a résztvevőknek

Minden eddiginél többen, összesen kétszázezren vesznek részt a kormány téli közfoglalkoztatási programjában, amely 2013. november elsejétől 2014. április végéig tart. A résztvevők dolgoznak is a programban, illetve olyan képzést kapnak a közfoglalkoztatás keretében, amellyel a nyílt munkaerő-piacon történő elhelyezkedési esélyük növekedhet.

Püspökladányban 420 fő érintett a téli közfoglalkoztatási programban, s jelenleg különböző képzések zajlanak, melyek között található szakmai jellegű és alapkompentencia-képzési csoport is. A szakmai képzések többnyire az Árpád utcai tanműhelyben valósulnak meg, míg az alapkompentencia-képzések a város különböző intézményeiben.

– Hét szakmai jellegű képzési csoport indult. Három csoport hölgyeknek lett tervezve, konyhai kisegítő, házi betegápoló és egészségőr képzéssel. Férfiaknak motorfűrészes-kezelő, településkarbantartó, kis teljesítményű kazánfűtő és parkgondozó képzés indult 20-25 fős csoportokban. Emellett indult az alapkompentencia-képzés, ami összesen 260 főt érint. Az oktatást a Türr István Képző és Kutató Központ valósítja meg az önkormányzat és a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ segítségével. A képzésbe tartósan munkanélküliek, álláskereső és foglalkoztatást

helyettesítő támogatásban részesülők kerültek be. A tanfolyamok ingyenesek, melyek ideje alatt a nyolcórás közfoglalkoztatási bért kapják a résztvevők, ami jelenleg bruttó 75 500 forint – mondta el lapunknak Borsyné Körbei Ilona, a program ügyintézője.

Összesen tehát 260 fő vesz részt úgynevezett alapkompentencia-képzésben. A 438 órás képzés célja azoknak az elemi ismereteknek, készségeknek és szociális kompetenciáknak az elsajátítása, illetve begyakorlása, melyek elengedhetetlenek a sikeres munkaerő-piaci elhelyezkedéshez, valamint alapfeltételei a szakképzésbe való bekapcsolódásnak. A képzés azoknak a leg hátrányosabb helyzetű munkavállalóknak szerveződött, akik egyáltalán nem, vagy csak részben rendelkeznek az általános iskola elvégzéséhez szükséges alapkészségekkel – tudtuk meg Petóné Papp Margit pedagógustól, aki oktatóként vesz részt a programban.

A téli közmunkaprogram egy hosszú távú társadalomfejlesztő szerep felvállalása annak érdekében, hogy a kevésbé fejlett térségek hátrányos helyzetű munkavállalói lépésről lépésre aktív munkaerő-piaci szereplővé, értékteremtő és adófizető állampolgárrá váljanak. Valamint ennek eredményeképpen javul a többségi társadalom részéről tanúsított tolerancia, csökken az etnikai vagy szociális helyzet alapján történő negatív megkülönböztetés mértéke is.

Petóné Papp Margit azt mondja: fegyelmzett csoportról van szó, együtt tudnak működni az oktatókkal, és nagyon ügyesen, illetve jól oldják meg a feladatokat. Tankönyveket és munkafüzeteket, munkáltató eszközöket kaptak a képzéshez. Írni, olvasni, számolni tanulnak, illetve a hangképzést, másolást, osztást, szorzást gyakorolják. Tanácsnok asszony szerint ez azért jó, mert olyan ismeretek birtokába jutnak a képzésben résztvevők, amit nem mindennapi szinten gyakorolnak, sok esetben nem volt szükség rájuk, és most felelevenítik a korábban megszerzett ismereteket.

A program egyfajta tartást ad a képzésben résztvevőknek, hiszen sikerélményhez jutnak a tanulás által, s a rendszeresség, a közösség sok ember számára olyan kapukat nyithat ki, amit bezártnak hittek. A társadalom hasznos tagjának érzik magukat, és további tanulásra, fejlődésre is ösztönöz a képzés – mondják az oktatók.

Tüdösné Rábai Sarolta

JEGYZET

Bírálni mindig könnyebb, mint felelősséggel cselekedni!

A politikai demagógia egy dolog, a szabad gondolkodás és a megfontolt véleménynyilvánítás pedig egy másik dolog. Sajnos manapság nagyon gyakran összerosódik a kettő – általában az utóbbi mögé bújtatva az előbbit.

A minap olvastam egy „igen komoly” közéleti személyiség bírálatát a kormánynak a közfoglalkoztatottak számára szervezett téli oktatási programjáról. Aztán meg a sok-sok kommentet is elolvastam – bár ne tettem volna –, amelyekben ugyanez a bírálat fogalmazódott meg, csak mellőzve az irodalmi nyelvezetet.

Ezeknek a tanfolyamoknak az a célja, hogy elvégzésük után az emberek munkát találjanak. Az természetes, hogy vannak minimális elvárások, amelyeket teljesíteni kell a képzés során, hiszen a társadalom a bizalmát és a pénzét fektette bele ezeknek az embereknek a tanításába. Így azzal magam is egyetértek, hogy aki nem jár be, az fizesse vissza a tanfolyam árát, sőt, még a sikertelen vizsga esetén is, tekintve, hogy a megtanulandó tananyag, amelyre van kb. 3 hónapjuk, nem valami sok, kis tanulással, de még inkább órai odafigyeléssel megtanulható. A program pótolja az alapokat, vagy plusz szakismeretet, szakmát ad.

Persze erre is azonnal van röpöszt, hogy – „Minden éppen aktuális hatalom próbálkozott már, hogy megszüntesse, vagy legalább csökkentse a munkanélküliséget, de a sikertelenség egyik oka, hogy az érintettek nem hajlandóak közreműködni. Meg hogy az olyan ember, aki nem képes saját környezetét sem rendben tartani, attól nem lehet elvárni, hogy tisztességesen el fogja végezni a rábízott munkát, hiszen sokan írni-olvasni sem tudnak.” – Talán éppen ebben van a lényeg. Talán az eddigi kormányok nem a legjobb módon fogtak hozzá. Talán a társadalom is elvesztette empátiáját azokkal szemben, akik a perifériájára kerültek – sokszor önhibájukon kívül. Ezeknek az embereknek segítő kezet kell nyújtani, de nem csupán segély formájában, hanem például így: oktatás formájában. Ha valaki komolyan veszi ezt a lehetőséget és akar tanulni, képzettséget szerezni, az egyben reményt is kap, hogy talán kiemelkedhet abból a közezből, amelybe belekényszerült. A képzés hatással lehet a szemléletmódjára, és lendületet adhat neki a továbblépéshez. Az nyilvánvaló, hogy ezt önerőből nem tudja megtenni, ezért kell hozzá a társadalom támogatása. Úgy vélem, hogy Széchenyi István azon gondolata, hogy „egy nemzet ereje a kiművelt emberfők sokaságában rejlik”, nemcsak a Tudományos Akadémia falai között ülőkre értendő, hanem azokra is, akik a képességeikhez mérten a legmagasabb képzettségre tesznek szert, illetve szakmájukat legjobb tudásuk szerint és a társadalom megalégedésére végzik.

- a tollnok -

Postaládánkból...

Ezúton szeretném kifejezni pozitív véleményemet a 2013-as évben elkészült kerékpárral kapcsolatban.

Huszonegy éves püspökladányi, pályakezdő vállalkozó vagyok. Városunk központjában nyitottam meg műkörmös szalonomat, amellyel egy régi álmom vált valóra. A Petritelepen lakom, innen járok be nap mint nap a Honvéd utcán lévő szalonomba. Erről a részről a legkézenfekvőbb az Árpád úton keresztül menni. Mivel zömében kerékpárral közlekedem, így örültem az összekötésnek, mert ezzel – az általam használt szakaszon is – kialakították a biciklis utat. Azóta biztonságosabbnak érzem a bejárást, és sokkal hamarabb is érek oda. Ameddig nem volt kialakítva ez a rész, számomra kellemetlen volt itt közlekedni. Kerülgetniük kellett az autósoknak, ami lassította a forgalmat. Sokszor inkább kerülővel mentem fel a városközpontba a már meglévő kerékpáros úton, viszont ez több időbe telt.

Mivel autóval is közlekedek, így ebből a szempontból is praktikusnak találom az új biciklis utat. Így mindenki tud a számára kijelölt helyen, biztonságosan haladni. Nem akadályozzuk egymást. Ez mindenképpen előny, mivel az Árpád utca elég forgalmas. Nagyon sok az iskolába tartó gyerek, akikre az autósoknak fokozottan figyelniük kell.

A legkisebb hűgom 3. osztályos. A Petritelepi Általános Iskolában tanul, én is ide jártam. Reggelente, amikor elkísérem, hihetetlenül nagy a nyüzsgés, a figyelmetlen kisdíák. Persze

egy iskola előtt ez természetes dolog, és sokkal jobban kell figyelnie a gépjármű vezetőinek is, de még így is történhet baleset. Megint csak pozitív véleménnyel vagyok az iskolához vezető, és az előtte lévő kerékpáros útról, mert így nem kell az autósok között ingáznia a gyerekeknek, sem a gyalogosok között biciklizniük, hanem teljesen erre a célra kialakított kerékpáros úton juthatnak el az iskoláig. Sokszor láttam már, hogy az útkereszteződésben hátranézés és mindenféle jelzés nélkül kanyarodnak le a diákok. Erre én autósként figyelek, mégis veszélyes így közlekedni. Most ez a nem elhanyagolható probléma kiküszöbölődött azzal, hogy nem az útkereszteződésbe jutnak a kerékpárral érkező iskolások, ahol az autók is járnak, hanem a zebrához, ahol biztonságosabb az átkelés. A kerékpárút megépülése óta sokkal nyugodtabb vagyok afelől, hogy a kishűgom épségben eljut az iskolába, ha biciklivel megy, kíséret nélkül.

Személy szerint én mindenképpen pozitív változásként éltem meg ezt a fejlesztést, mind autóban ülőként, mind kerékpárral közlekedőként, és az általános iskolás hűgom biztonsága miatt is. Azt hiszem, ezt mondhatom a püspökladányiak, a petritelepi lakosok nevében is, mert ez a változás egy pozitív változás, amely előrébb visz minket.

„Egy újabb út, egy újabb lehetőség. A lehetőségekhez való pozitív hozzáállás a sikerhez vezető út!”

Üdvözzel!

Pocsai Judit Anetta

Tisztelt Ladányi Hírek Szerkesztősége!

Kérem, adják közre véleményemet a városban folyó útépítésekkel kapcsolatban!

A Polgármesteri Hivatal igen fontos tevékenysége volt a kerékpárutak megépítése, köszönet érte. Városunkat egyre jobban behálózzák, és ezzel lehetőség nyílik arra, hogy öregek és fiatalok egyaránt bátrabban merjenek közlekedni.

Már nekem sem kell izgulnom, ha meglátok egy autót. Régen, amennyire tudtam, lehúzódtam az út szélére, de így is kellemetlen volt, ha az autók közelebb kerültek hozzám, vagy az út volt rossz minőségű.

Arról nem is beszélve, ha eső után összegyűlt a víz, és az autó teljesen betérített sárral, kínos perceket okozott, amíg megpró-

báltam magam rendbe hozni, kabátot letakarítani. Gondolom, sok püspökladányi lakos átélt hasonlót. Amikor a gyerekeink bringáztak, hiszen nagyon egészséges sportnak számít, úgy engedték el őket: nagyon vigyázz magadra! Csak akkor nyugodtunk meg, amikor épségben-egészségben hazaérkeztek. Szerintem ezektől a felesleges aggódásoktól szabadulhatunk meg, hiszen a kerékpárutak védelmet nyújtanak mindnyájunknak. Tudom, a változásokat nem mindig könnyű elfogadni, de gondoljunk arra, a közlekedés nekünk, bringásoknak és autósoknak is könnyebb lesz. Saját érdekünk és biztonságunk miatt kisebb kellemetlenségeket el kell viselnünk a jobb közérzetünkért.

2014. 01. 17.

Sass Ferencné

Jeles napok februárban

Február 2.

Gyertyaszentelő Boldogasszony napja. A templomokban ezen a napon szentelik a gyertyát, melynek a keresztény ember életében, ünnepekhez kötődő szokásaiban kiemelt szerepe van. Európában a gyertyaszentelés szokása a XII. század folyamán terjedt el. A szentelt gyertya Krisztust jelképezi. Az újszülött mellett a keresztelésig gyertyát égettek, de szintén a betegek, illetve a halott mellett is. Nagyobb ünnepeken, húsvétkor, karácsonykor ezt a gyertyát gyújtották meg. A gazdák úgy tartották, hogy vihar alkalmával is meg kell gyújtani, távol tartja a villámcsapást és a jégverést. Ismert időjárásjóslás kötődik ehhez a naphoz. Ha süt a nap, a medve előjőve barlangjából meglátja az árnyékát, ezért visszamegy, és még hosszú lesz a tél. Ha viszont rossz idő van, nem tart már sokáig a hideg.

Február 3.

Szent Balázs püspök napja.

Balázs a torokbetegségek ellen védő szent, a legenda szerint megmentett egy halszájkát nyelt fiút. Mivel Magyarországon még a XX. század első felében is – a védőoltás bevezetéséig – rettegett és sok áldozatot követelő betegség volt a diftéria, más néven torokgyík, érthető, hogy ennek a szentnek komoly kultusza alakult ki. A balázsolás alkalmával a katolikusoknál a pap a gyermek álla alá két gyertyát tesz keresztbe, és könyörgő imát mond érte.

Szokásban volt az iskoláskorú gyermekek balázsjárása is. Ez a Gergely-naphoz hasonló adománygyűjtő szokás, amikor a maszkarába öltözött gyerekek köszöntik a háziakat, azok pedig a tanítónak adományokat küldenek (szalonnát, tojást, zsírt).

Február 19.

Zsuzsanna őstamentumi nőalak napja. A gyönyörű asszonyt fürdés közben a vének meglesték, majd házasságtörés hamis vádjával illeték. Zsuzsanna azonban tisztázta magát, és a véneket elítélték. Ezt a bibliai történetet adták elő az ún. Zsuzsanna-játék során dramatizált formában. Ehhez a naphoz is kötődik időjárás megfigyelés. Állítólag ekkor szóval szól meg a pacsirta, melynek éneke a tavasz közeledtét utal.

Február 24.

Mátyás napja. Azt tartják, ha hideg az idő, Mátyás feltöri a jeget, ha viszont nem talál, akkor csinál. Azaz hirtelen időjárás-változást vártak ettől a naptól. Egyes vidékeken azt tartják, hogy a Mátyás-naphoz kikelő kiscsirke verekedős lesz.

Színházlátogatás Egerben

Az Ifjúsági Ház TAN-GO TÁMOP. 3.7. pályázatának támogatásával színházlátogatást szervezett az Ifiházban működő dráma- és énekcsoportok számára. Az előadásra január 17-én került sor az egri Gárdonyi Géza Színházban.

Feszült várakozással foglalta el közülünk mindenki a helyét a közönség soraiban, hiszen most nem csak egyszerűen arról volt szó, hogy megnézzünk egy darabot, hanem arról, hogy egy olyan darabot nézzünk meg, amit az Ifjúsági Ház művészetekkel foglalkozó csoportjai szeretnének színpadra állítani. A darab címe: Képzelt riport egy amerikai popfesztiválról. A szövegkönyv Déri Tibor–Pós Sándor műve alapján készült, a zenei anyag: Presser Gábor–Adamis Anna alkotásai.

Eszter szerepét Trokán Anna játszotta, Józsefet pedig Szegezdi Róbert. Mivel musicalről van szó, a színpadon szereplő 15 színész kivül az ének- és a táncnak is jelentős volt a szerepe, valamint a színpadon kiemelt részen elhelyezett zenekarnak és a modern technikai eszközök alkalmazásának.

A darabot Bal József rendezte.

Ezt a színpadi művet 40 évvel ezelőtt, 1973-ban mutatták be a Vígyszínházban először. A mű a nyugati hippikultúra kritikája. Mind a nézők, mind a kritikusok között hatalmas sikert aratott a disszidens magyar házaspár kalandja. A mű ezekről a fiatalokról szól, akik az amerikai rockfesztivál kavargó tömegében a kábítószeres „utazások”, a gyilkosságok, a fel-felbukkanó homoszexuális vágyak, kínzó társadalmi kérdések között tévelyegnek.

Az egri darab megrendezésében nyilvánvaló cél volt az erős zenei szöveg lehető legjobb interpretálása; azontúl pedig alapvető egyetemes emberi kérdések felvetése: Mi a szabadság? Mitől tudunk szabadok lenni? Hogyan lehetünk szabadok? Az egyéni szabadság akarása a közösség rovására történik? A szabadság és a szabadosság milyen viszonyban van egymással?

Mindezeket a kérdéseket egy fiatal magyar házaspár történetébe foglalja bele a rendező. A zsidó származású Eszter és vele József 1956-ban – családjukkal együtt – Magyarországról disszidált Amerikába. Menekülés volt ez számukra. Az Európában létező fasiszta és kommunista diktatúrák elől. A darabban Montanában rockfesztivált rendeztek. Eszter elhagyva férjét a legnagyobb szabadságot remélve, elmegy a fesztiválra, ahol a hippik találkozhattak, gyülekezhetek. József ismerve a hippitársadalom sajátját – kimenekülnek a társadalmi szabályok minden kötöttsége alól (vágyaik szerint élnek: drog, szex, semmittevés, de ugyanakkor a szeretetvágy köti őket egybe) –, szintén elindul Montanába, hogy az óriási tömegben megtalálja Esztert, és megmentse őt maga és az élet számára. Eszter a fesztiválon drogtúladagolásban meghal. A darab végkicsengése mégsem pesszimista. A kérdésekre adott válaszok életigenlőek. Bizakodóak. Bár az előadás az eredeti forgatókönyvtől erősen eltér, mégis azt mondhatjuk, hogy dramaturgiaiailag nagyon alaposan átgondolt, pontos. Talán kicsit didaktikusnak érezhető a drogozás ártaimaival hosszan foglalkozó rész. Ez azonban egyértelműen a célközönség miatt történt: a fiatalságnak szánja a művet a rendező. A másik jellemzője, hogy erőteljesen aktualizálja a színdarabot. A mai hírek világában élő emberi alakokat formálja meg.

A XXI. század 'Képzelt riport'-ja ez, ahol már a szabadon is őszintén lehet beszélni a nemzetek, nemzetiségek, etnikumok problémájáról; ahol már nem tabu a zsidó, a cigány vagy a buzi kifejezés használata.

A diákjainknak szinte kivétel nélkül tetszett az előadás. Ezek a diákok lesznek a püspökladányi előadás megvalósítói. El kell mondjam, hogy ezek a diákok felelősségteljes, komoly munkát vállalnak ezzel az „játékkal”.

Szeretném azt is megjegyezni, hogy bár a szereposztás már megtörtént az ifiházi előadás megrendezéséhez, de sajnos még mindig van, akinek két szerepet kellett vállalnia. Ugyanis meglehetősen nagy a szereplőgárda. Az egri színházban legalább 30 fő hajolt meg a darab végén a színpadon. A mi társaságunk létszáma körülbelül ennek a fele. Így még mindig várunk olyan tehetséges fiatalokat, akik értelmesen szeretik szabadidejüket eltölteni, és szeretnek énekelni vagy táncolni vagy színjátszani, egyszerűen: szerepelni.

Hadd rajjam azzal, amivel a Képzelt riport... próbaborozatát nyitottam, ami ráirányítja a fiatalok figyelmét arra, hogy a társadalomból való kivonulás káoszhoz, anarchiához vezet. Állást kell foglalnunk az emberiséget, a társadalmat, egy várost, közösséget érintő kérdésekben. Személyes életünkben pedig magunknak kell meghozni döntéseinket.

Ha a darabban feltett kérdésekre együtt próbáljuk megkeresni a választ, az már a kultúra és a közösségépítés terén egy nagy lépés előre.

„– Talán azért vagy egy szívveréssel különb egyik-másik embertársadnál, mert kalapot emelsz a legyőzöttek előtt. Nem élsz az erősebb jogával. Az áldozat látvnya nem arra ihlet, hogy végezz vele.

– Ez volna a kultúra?

– Azaz, szembesegülés a természettel? Nem!

– Szánalom?

– Az nincs a természetben.

– Tehát?

– Választ kívánsz? Nem adok.

– Akkor minek írsz?

– Ha tudnám! Nyilván, hogy kérdéseket tegyek föl, melyekre nincs válasz. A küzdelem az elérhetetlen válaszokért: talán ez a kultúra.” (Déri Tibor)

Tódor Györgyné

A hónap madara - Január

A tengelic

Egyre gyakrabban és egyre nagyobb csapatokba verődve találkozhatunk velük a parkokban és kertekben. A tengelic (*Carduelis carduelis*) szívet melengető csicsergésére azonnal „odakapjuk a fejünket”, és keressük a hang forrását. Még a leghidegebb napokon is hallatja a hangját, főleg ha a madáretetőben eleséget talál. Ilyenkor előfordul, hogy egy-egy vehemensebb vérmérsékletű hím harciasi pózban az etető közepére áll, és megpróbálja hangosan elriasztani a fajtársakat az eleségtől. Szórakoztató látvány a hiábavaló kísérlete.

A tengelic a leggyakoribb pintyfélnék. Hossza 12 centiméter, szárnyfesztávolsága 21-26 centiméter, testtömege 14-19 gramm. Jellemző rá a feltűnően piros-fehér-fekete sávós fej, ez a fiatalokról még hiányzik. Nyaktöve, válla és háta sárgás, begye, melle oldalai élénk vörhenyesbarnák. Torka, farcsíkja és a hasi oldal többi, eddig meg nem említett része fehér. Szárnya világosbarna, fekete és fehér mintázattal. Csőre hosszú és hegyes. A nemek nem igazán különböznek egymástól. A hím kicsivel nagyobb, mint a tojó, arca sötétebb piros. Hasának alsó része sárgás. A szárnyon lévő kis fedőtollak feketék. A tojó feje kerekesebb, hasa zöldessárga színű. A szárnyon lévő kis fedőtollak barnák vagy szürkék.

A tengelic ügyetlenül ugrál a földön. A repülése hullámzó, stabil és sárga szárnya figyelemre méltó.

Magevő madár. Gyümölcsösökben, szőlőben ezért nagyon gyakori. Részben vonuló, ezért télen-nyáron láthatjuk. Azok helyett a példányok helyett, akik télen elmennek, újak jönnek hozzánk északról.

Fészket ágvillaiba, viszonylag magasra rakja. Ez 6-8 nap alatt készül el. Alapanyaga fűszálak, növényi rostok, moha, zuzmó, bélésnek szőr és nyárfapihe. A fészke nagyon szép szabályos csésze. A tojó májusban rakja le 4-5 világos kékesfehér pettyes tojását. Ezek 12-13 nap alatt kelnek ki. A fiókák 14-15 napig maradnak a fészkekben. A kirepülés után egy ideig velük marad a hím, majd utána csapatokba verődnek. A felnőttek egy évben kétszer költenek.

A tengelic népi elnevezése: stiglic, ami a madár német nevéből ered. Régebben a tengelic a kitarás és a termékenység szimbóluma volt.

A tengelic jelenleg nem veszélyeztetett, de a kemény hideg teleken nagyon sok elpusztul. Az áttelelésben segíthetünk madáretető kihelyezésével, de feltétlenül rakjunk minden nap bele eleséget, mert hosszabb időt nem bír ki táplálék nélkül.

A tengelic Magyarországon védett státuszú, természetvédelmi értéke 25 000 Ft.

RJ.

Birkózó nagycentrum működtetésére nyert pályázatot a püspökladányi birkózó szakosztály

Újabb mérföldkőhöz érkezett a püspökladányi birkózás, mivel tavaly novembertől régiós nagycentrumként működhet a város birkózószakosztálya. Ez a helyi eredmények mellett annak is köszönhető, hogy a birkózósport is bekerült a magyar kormány által kiemelten támogatott tizenhat sportág közé. A kitéüntetető cím mellé azonban komoly feladatok társulnak, melyeket a sportágfejlesztési program részeként valósíthat meg az egyesület birkózószakosztálya. A részletekről Szabó Csaba, a püspökladányi birkózók vezetője az érdi központ versenyzőivel tartott közös edzésen elmondta, nagy siker ez mind a városnak, mind a sportágnak, hiszen néhány hónappal ezelőtt még arról szóltak a hírek, hogy a birkózás kikerül az olimpia sportágak közül. Ám a nemzetközi kiállítás a sport mellett megmentette a sportágat, amit most a kormány is kiemelten támogat.

Ekkora figyelmet a birkózás nagyon régen kapott. Az első nagy hír még akkor volt, amikor az olimpiáról ki akarták venni a birkózást, ez a veszély miután elhárult, egy pozitív esemény vonta ránk a figyelmet, mivel a kormány részéről Orbán Viktor miniszterelnök úr és dr. Hegedűs Csaba aláírták a sportágfejlesztési koncepciót, illetve együttműködést. Miután ez az együttműködés megszületett a sportág vezetője és a kormány vezetője között, ezután egy pályázati rendszerbe kellett nekünk belépni. Megpályáztuk azt, hogy a Püspökladányi Nehéztárlétkai Sportegyesület centrum legyen, és ezt a pályázatot mi megnyertük.

Ahhoz, hogy a pályázat sikeres legyen, több feltételnek is meg kellett felelni. Ezek a feltételek pedig nemcsak a birkózó szakosztályra vonatkoztak, hanem a sportegyesületnek otthont adó településre, jelen esetben Püspökladányra is.

Ehhez a pályázathoz az is kellett, hogy legyenek olyan birkózóműhelyek, akik hozzánk mint centrumhoz szeretnének tartozni. Összesen hét ilyen műhely van, ezek közül az egyik a püspökladányi, és így tudunk nagycentrum lenni. Emellett még feltétel volt az is, hogy kollégiumnak és legalább középiskolának kell működni a településen, és az egyesületünknek vállalni kellett, hogy egy állandó hellyel fog rendelkezni, egy olyan teremmel, ahol tudunk edzeni. Edzők kelletek, gyerekek és nem utolsósorban azok az eredmények, amiket a gyerekek elértek. Szükségünk lesz tehát egy állandó helyre, ahol fixen le tudjuk rakni a szőnyeget, nem kell felszedni, nem kell lerakni. Ennek a helynek a kiválasztása folyamatban van, ehhez segítséget kapunk az önkormányzattól is. Konkrét helyet nem szeretnék még mondani, mert több olyan épület is van, ami alkalmas lehet erre a célra, erre a feladatra, ennek a kiválasztása még folyamatban van.

Szabó Csaba szerint a birkózás mindig is fontos szerepet töltött be a város sportéletében. Mostantól azonban még inkább kiemelt figyelmet érdemel, hiszen immáron városunk az ország hét birkózó nagycentruma közé tartozik.

November közepén hirdették ki, hogy kinek milyen pályázata nyert, illetve ki milyen besorolásba kerül. Ugye voltak kisműhelyek, nagyműhelyek, kiscentrum, nagycentrum és van az akadémia. Magyarországon 7 nagycentrum van, abból mi vagyunk az egyik, úgy gondolom, hogy ez egy kiemelkedő lehetőség, és nagyon örülünk, hogy sikerült ezt elérni. Tiszántúlon két ilyen központ van, az egyik Orosháza, a másik pedig mi vagyunk. 2020-ig fog tartani ez a sportágfejlesztési koncepció, addig mindenképpen úgy gondolom, hogy a kormánnyal kötött megállapodásnak megfelelően rendben leszünk. Én bízom benne, hogy a 2020-ban hatalmon lévő kormány is így fog ehhez a sportághoz majd hoz-

záálni, mert a birkózósport ebben az évben olyan eredményeket mutatott fel akár a Budapesten megrendezett világbajnokságon, vagy akár az olimpián, amely indokolja, hogy ezt a sportot támogatni és fejleszteni kell mindenféleképpen.

Dombi Imréné polgármester is meghívást kapott az érdi és püspökladányi birkózócentrum sportolóinak közös edzésére. Polgármester asszonytól megtudtuk: a város vezetése is teljes mértékben kiáll a birkózás népszerűsítése mellett, hiszen sportolóink eredményei, sikerei is növelik városunk hírnevét. Véleménye szerint az egyesület és a város közös sikere, hogy birkózócentrum lett Püspökladány.

Az önkormányzatunk támogatja azokat a sportegyesületeket, amelyek a fiatalokra, illetve az utánpótlás-nevelésre nagy hangsúlyt fektetnek. Most egy komoly sikernek lehetünk a közös részesei a birkózókkal együtt, azzal, hogy november elsején a birkózószakosztály megnyerte a Püspökladányi Nagycentrum címet. Azt gondolom, ez egy olyan közös eredmény, ami mindenképpen pozitív magának a birkózásnak, az utánpótlás-nevelésnek és természetesen Püspökladány város önkormányzatának is. A mai napon már azt is láthatjuk, mikor a nagycentrumok összemérik tudásukat, illetve közös edzéseket tudnak tartani. Azt gondolom, hogy a birkózók eredményei, amit az elmúlt években, és mondhatom azt, az évtizedek során elértek, az mindenképpen egy alapot nyújtott arra, hogy elinduljunk ebben a folyamatban. Itt olyan edzők voltak, akik megalapozták a mostani vezetőik munkáját, illetve a fiatalok eredményét. A nagycentrumoknál a legelső és a legfontosabb az volt, hogy olyan eredményeket kellett felmutatni az egyesületeknek, ami feljogosítja őket arra, hogy nagycentrumok legyenek. Természetesen sok kritérium volt még, aminek meg kellett hogy feleljen a püspökladányi egyesület, ilyen volt az is, hogy csatlakozzanak hozzánk olyan települések, amelyek részesei lettek ennek a nagycentrumnak, voltak olyan települések, ahol nem volt még birkózószakosztály, ott el kellett indítani azt.

Polgármester asszony azt is hozzátette, hogy a birkózáshoz, mint a többi sporthoz nem elég, ha tehetséges valaki, hiszen kitarás nélkül ma már az élet minden táján kudarcra vagyunk ítélve. A sportolás, jelen esetben a birkózás pedig egyfajta tartást ad az emberek személyiségének.

A sikerért mindenképpen érdemes dolgozni. Az, hogy ehhez kitaró munka kell és nagyon sok alázat a sport iránt, én azt gondolom, hogy ez senkiben nem vet fel kétségeket. Biztatok mindenkit, minden sportrajongót, minden olyan fiataalt, aki valamilyen sporttevékenységet végez, hogy folytassa ezeket az edzéseket akár futásról legyen szó, akár kézilabdáról, fociról, pingpongról. Folytassák az edzéseket, legyenek kitaróak, hiszen mint ahogy a birkózósportban, úgy más sportágakban is el lehetett érni nagy eredményeket,

nemcsak városi szinten, hanem térségi és országos szinten is. A mi dolgunk pedig az, a városvezetésnek, hogy megadjuk a lehetőségeket, támogassuk őket akár pénzübeli támogatással, de nem ez az elsődleges, hanem az erkölcsi támogatás, hogy ott áll mellettük a város.

Berde László, a Hajdú Bihar Megyei Birkózószövetség elnöke úgy látja, az hogy nagycentrum lett Püspökladány, egy olyan csoda, amiért mindenkinek meg kellett dolgozni, aki a térségben kapcsoltnak van ezzel a sportággal.

Püspökladány városa birkózás szempontjából óriási szerepet tölt be az ország birkózásában, hisz országos bajnoki, diákolimpiai bajnoki vannak, és az olimpiai pontok terén is kitűnő helyen végeznek. Illetve van egy nagyon jó hírem: a lánykategoróriában negyedik lettek országos szinten, és úgy gondolom, hogy ez is indukálta a vezetést, hogy létrehozzunk itt egy csodát, és egy nagycentrumot hozunk létre. Ez több tényezőtől állt. Emberi, illetve a térségi adottságokból, illetve a város vezetése is olyan pozitívan állt hozzá ehhez a történethez, hogy reflektorfénybe került, és adta magát a lehetőség, hogy ezt a centrumot megcsináljuk itt. A sárreai kistérségnek is nagyon erős a birkózó lobbija, illetve az iskolák is annyira jól kommunikálnak egymással, hogy a sportiskola jellege szinte kihagyhatatlan. Ezen dolgozunk, ezen fáradozunk

eddig is, és ezután is. Ehhez a történethez mindenki pozitívan állt hozzá, és csak köszönet illet mindenkit érte.

A vendégségbe érkező birkózó szakemberek is hasonlóan sikeresnek látják a ladányi birkózás múltját, jelenét és jövőjét, aminek Tarr Mihály – az Érdi Spartacus SC vezetőedzője, a Magyar Birkózószövetség elnökségi tagja – szerint újabb lendületet adhat, hogy birkózó nagycentrum lett Püspökladány.

Elég sok egyesület van itt a város környékén, Hajdú-Biharban, Sárreán, és úgy érezzük, hogy megvan az akarát a város vezetésében, polgármester asszonyban, illetve megvan a szakmai háttér ahhoz, hogy Püspökladány összefogja a környező egyesületeket, és egy közös szakmai munkával induljon meg egy fejlődés abba az irányba, hogy a magyar birkózósport ismét a régi fényében tündököljön.

A püspökladányi birkózás jövője tehát a nagycentrum címmel és az ezzel együttjáró forrásokkal hosszú időre biztosított, a püspökladányi sportszerető közönség pedig remélheti, hogy a következő években, évtizedekben az eddigiekhez hasonló eredményességgel küzdenek majd a szőnyegen a Püspökladányi Birkózó Nagycentrum sportolói.

Dienes Zoltán

Igaz történet

A történet, melyet most megosztok az olvasókkal, igaz. Az események és a szereplők valóságosak. Ha mégis bárki úgy véli, van eltérés az általam leírtak és a valóság között, az csak azért lehet, mert az érzéseim befolyásoltak.

Néha pedagógusként magával sodor a kudarc, a kétségbeesés és a tehetetlenség. De akkor mindig történik valami csoda, mely újra erőt és hitet ad. Aztán ismét nekivágok a soha véget nem érő útnak, és folytatom.

Az idei tanévben október 15-én egy ilyen csodát éltem át.

Sajnos előfordul az, amikor az élet olyan akadályt hárít elé, mely mellett az addig hatalmasnak tűnők hirtelen atomi méretűre zsugorodnak. Ekkor megváltozik a szemléletünk, a gondolkodásmódunk, az értékrendünk, esetleg az élethez való viszonyunk is. Ha közvetlenül érintettek vagyunk, talán véglegesek a változások. Ha csak külső szemlélőként tapasztalunk, akkor lehet, hogy csak átmenetiek.

Ami állandó marad: az emberi létünkben fakadó segíteni akarás és jószág.

Megrendítő, mikor arról hallunk, hogy gyerekek, fiatalok, tanítványaink, volt tanítványaink súlyos, olykor reménytelennek tűnő kórral küzdenek. Ha tudomást szerzünk arról, hogy személyes ismerőseink vagy a számunkra ismeretlenek között kinek milyen borzasztó betegséggel kell szembe néznie, két gondolat fut át az agyunkon. Elsőként az, hogy Istenem, csak bennünket kerüljön el az ilyen csapás! A másik rögvést ez után vagy éppen ezzel egy időben jelenik meg, bárcsak tudnék valamiben segíteni!

Nem egyszer volt már példa iskolánkban a tanárok és diákok közös összefogásában zajló segítségnyújtásra. Öröm az olyan alkalom, amikor többségünk szíve egyszerre és egy cél érdekében dobban. (Talán már kicsit emelkedett, túláradozó a hangvétele a soraimnak. Pedig egyszerű beszámolóval indult, csak az érzéseim most is magukkal ragadtak. De vállalom, hogy képtelen vagyok meghatódás nélkül október 15-ére gondolni.)

Iskolánk egy volt diákja súlyos betegsége miatt összejt-donációra vár. Családjában és az eddig segítséget adók körében sajnos nem volt megfelelő donor. Zalán nem csontvelő-átültetésre vár. Az orvostudomány mára olyan iramban fejlődött, hogy egyszerűbb módon, vérből is lehetőség van a megfelelő anyag kinyerésére. (Akit a beavatkozás szakmai háttérére érdekel, az interneten nagyon részletes és érdekes tájékoztatást talál. Érdemes beleolvasni, és információkat gyűjteni.)

A vérből történő donációhoz 18 és 45 év közötti egészséges és legalább egyszeres véradókra van szükség. Aztán önként kell jelentkezni, és ezzel elindul az a procedúra, mely Debrecenhez kötött, fájdalommentes (nem rosszabb, mint a véradás, csak hosszabb) és sajnos nagyon kicsi eséllyel jár.

Akkor, amikor értesültem volt diákunk állapotáról, tudtam, segíteni kell neki, nekik, hiszen fizikailag, lelkileg és anyagilag is nagyon megterhelő a jelenlegi helyzetük. A kórházban tett látogatásunkkor hihetetlen, de

Zalán olyan életvidám és mosolygós volt, hogy kicsit el is szégyelltem magam. Ez a fiú, aki annyi idős, mint az egyik gyermekem, itt fekszik a kórházban, kemoterápiás kezelést kap, és mégis tele van hittel, reménnyel, élni akarással, tervekkel. Vidám hangon beszélget velünk. A mosoly eközben állandón ott van szürkén sápadt arcán, és az éppen érettségi előtt álló kislányomat lelkesíti. Érettségi? Mi az? Hogyan lehet egy lapon említeni az érettségi izgalmaival a kemoterápia mellékhatásaival? Sehogy sem! Rázzuk hát meg magunkat és cselekedjünk!

Szervezkedni kezdtem. A Magyar Vöröskereszt Területi Szervezetének közreműködésével és kedves, mindenre elszánt kollégáimmal együtt elkezdtük az agitációt a tanulóink körében. Két- három hét alatt olyan nagy létszámú véradót hívtunk össze az aulánkba, amely egy városi szintű véradásnak is megfelelő lehetett volna. Összesen 65 fő jelent meg. A tényleges véradók száma 56 volt. (Közöttük 50 fő először nyújtotta ki a karját életmentésre.)

Kilencedikes osztályomból Kálmán úgy segített, hogy két felsőbb éves barátját rábeszélte a véradásra. Öröm volt látni mind a három fiú csillogó szemét. Úgy jöttek el, hogy nem is igazán tudták, mi vár rájuk, de azzal az érzéssel mentek el, hogy 3-3 ember életét megmentették.

– Tényleg tanárnő? Három emberét? – kérdezték tőlem.

– Bizony, ez így van. Esetleg jelentkeznének összejt-donornak is?

Néhány szóval tájékoztattam őket, majd szinte gondolkodás nélkül rávágta Dani, és közben kicsit megbökte Antit:

– Figyelj, menjünk! Soha nem tudhatjuk, nekünk mikor kell majd segítség.

Na, ez a mondat volt az, amitől azon a napon végleg elérzékenyültem. Végigfutott rajtam a hideg, és újra megerősödött bennem a hit: amíg ilyen tanulóink is vannak, megnyugodhatunk, mert van remény.

A történet ezzel nem zárult le. Még nincs megfelelő donor. De reményünk van rá, bármilyen csekélyke is, hogy lesz!

A vérellátótól kapott lista alapján október 24-én újra összehívtuk vért adó diákjainkat az aulába. Részletes tájékoztatást tartottunk, és az ott lévők-ből 22-en töltötték ki a jelentkezési lapot. A hiányzókat és a többi segíteni akarót összeszámolva jelenleg 30 önkéntes donor van iskolánk tanulóit, tanárait közül. Eddig!

Ezek után beszéltem Zalán nagymamájával. Kimondhatatlanul hálás volt az összefogásunkért. Így fogalmazott: túlszárnyaltuk a reményeit!

Ha még az ő reményeit is túlszárnyalták a Karacs Ferenc Gimnázium, Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium diákjai, akkor kapjon szárnyra a hír, és tudassa mindenkivel: szerencsések vagyunk! Vannak reményt, hitet, erőt és vért adó diákjaink!

A következő véradás időpontja, mely iskolánk aulájában lesz: 2014 február 17. délelőtt 10 óra.

Szilágyi Katalin
tanárelnök

Az online veszélyei

A napokban Babik Zoltánné Dombai Julianna előadást tartott érdeklődő diákjainknak a címben megjelölt témáról. Az egyik tanítványomat az előadásról kérdeztem.

– Mielőtt beültél az előadásra, volt-e elképzelésed, hogy miről fogsz hallani?

– Persze, sok érdekes dolog járt a fejemben. Rendkívül kíváncsi voltam, hogy miről szólhat majd az előadás. Aki ezt a címet hallja, minden bizonnyal először arra gondol, hogy az előadó a fiatalokúakra leselkedő veszélyeket fogja hangsúlyozni, mivel bármelyik 18 éven felülieknek való weboldalra fel tud lépni, ellenőrzés nélkül, ezáltal bármely horror-, fegyver- vagy pornóoldallal betekintést tudnak nyerni.

A másik ötletem pedig az idő körül forgott. Ugye az interneten különféle játékok és közösségi oldalak találhatók, ami könnyen függőséget okozhat. A listavezető oldal a Facebook az utóbbi 2-3 évben. A fiatalok csak kevés számban nem függői a modern szerkezeteknek, legyen az okostelefon, táblagép vagy laptop, ezáltal az internet mindenhol elérhető számukra, sajnos a tanulás és közösségi élet rovására.

– A várakozásodnak megfelelt-e az előadás?

– Nem. Ugyanis teljesen másról szólt a bemutató, eszembe sem voltak efféle problémák. Pedig talán még súlyosabb, mint amikre gondoltam előtte. Az előadás a keylogger-vírusveszélyeiről szólt, ami egy rejtőzködő vírus, amit nem veszünk észre, ha a számítógépünkre kerül.

– Hogyan kerülhet rá?

– Egy film, zene vagy akár kép letöltésével, egy megnyitott e-mailen keresztül vagy chatelés közben. A Windows operációs rendszerre lett kifejlesztve, de már az Apple sincs biztonságban tőle, mondhatni megelőzhetetlen és eltüntethetetlen. A világ legveszélyesebb vírusának szokták emlegetni, mivel a gépedre kerülésével, a vírus „gazdája” mindent megkap az e-mail címére, amit a felhasználó dolgozik a saját gépén. Ebbe beletartozik a közösségi oldalakon történő chatelések tartalma, a számítógépre feltöltött

fényképek, videók, de a legnagyobb titkunk, a felhasználóneveinket és a jelszavainkat is megtudhatja a vírus küldője. Ez eddig nem hangzik ijesztőnek, viszont a vírust főleg lopásra használják. Személyazonosság-lopást és bankszámla-lenullázásokat gyakran követnek el ezzel a veszélyes vírussal. Lopott személyazonosságra hitelt vesz fel az elkövető, a létező ember nevére pedig megy a fizetendő számla, miközben ő azt sem tudja, miről van szó. Ez bűncselekmény. Az elmúlt évben 55 milliárd forintot tulajdonítottak el gazdájuktól, és ez a lopás kategória 93%-át meríti ki. Az FBI és az Interpol szigorúan bünteti. A hírportálokon nap mint nap lehet olvasni internet által elkövetett bűncselekményekről. A felhasználó kiszolgáltatott ember. Az USA-ban 150 vállalat biztonsági rendszerét törlik fel naponta.

A 12 legjobb vírusirtót tesztelték a keylogger ellen, de csak a 75%-át találták meg, letörölni pedig nem lehet. Ez egy polimorf vírus, azaz változtatja az azonosítóját. Viszont a vírusirtó mellé vagy helyett van egy bombabiztos védelem: a CFA defender és a Cloud. A CFA defender titkosítja a leütést, ezáltal a vírus gazdájának csak kódokat, számsorokat küld el, így nem tudja megfejteni a jelszavainkat és üzeneteinket. A Cloud pedig egy internetre feltölthető tárhely, ahova a gépünkön lévő dokumentumokat tölthetjük fel, amiket bárhol elérhetünk utána.

Az online bűnözés megelőzte a drog- és a szexipart. Évente 556 millió, naponta 1,5 millió, másodpercenként 18 áldozata van.

– Tájékoztatnak-e bennünket mindezekről az újsághírek?

– A napokban 20 millió Facebook- és Twitter-feltörést jelentett a HVG.

A veszély a kellemetlennek nyilvánuló közösségi oldalakra való felrakást is jelenti: pornó, meleg, esetleg pedofil oldalakra történő feltöltést, akár egy barát megviccelése, vagy egy féltékeny férj, feleség idegesítése lehet a cél. A CFA defender a New York-i tőzsdén megtalálható, elismert vírusirtó rendszer.

Mindenképpen hasznosnak találták a diákok az előadást. Valójában ezekkel a tényekkel minden internetet használónak tisztában kellene lennie.

Tódor Györgyné

Elődeink nyomában

Püspökladány egykori pallosjoga

A pallosjog egyfajta független bírói hatalom volt a múltban. Eredetileg a vármegyék birtokolták, majd egyes földesurak kiváltsággként kapták, és később a szabad királyi városok is. A földesúri hatóság a régi magyar jogban a főpapokat, egyházi testületeket és az előkelő nemeseket illette meg uradalmiuk szolgáncra felett.

A pallosjog eredete a földesúri mentességet biztosító kiváltságokig vezethető vissza, melyeket az Árpád-házi királyok adományoztak egyházi, majd világi előkelőknek, akiknek uradalmában a királyi és vármegyei hatóságok bírói cselekményeket nem végezhettek.

A pallosjoggal rendelkezőnek joga volt büntetőügyekben ítéletet mondani és a büntetést halálbüntetéssel is megtorolni, mely a nemeseknél lefejezést, a nem nemeseknél akasztást jelentett. A földesúr a joghatóságot maga vagy tisztjei által gyakorolta, vagy a jobbágyközsegeit feljogosította az igazságszolgáltatás gyakorlására saját maguk által választott bírák útján. Ezek azonban súlyosabb bűnügyekben nem ítélezhettek.

Az Anjou-korban már a nemesi szabadsággal járó általános kedvezmény volt a földesúri hatóság, de halálos ítéletet a földesúr csak akkor hozhatott, ha a király pallosjogot adományozott részére. A földesúri bíróságot úriszékeknek hívták és tőle a megyei törvényszékhez lehetett fellebbezni. A feudális elnyomás egyik módja volt a földesurak bíraskodási joga az úriszékes keresztül a birtokaikon élők felett. A földesurak pallosjogát akasztófa jelezte a birtok határán.

A ladányi kamarai, majd később a vallásalapítványi uradalom szintén

megkapta a halálos ítélezés jogát. Az akasztófa még a 18. század második felében is ott meredezett az Árokhát-útja mellett, a Kis Almás-híd közelében az Almás-csárda és község közt, jelezve az úton járóknak a földesúr pallosjogát. Még a 19. század közepén is az említett helyen állt. A vallásalapítványi uradalom, fenyítő, úriszéki tárgyalásairól 1837-től – Nábrátszky Antal uradalmi ügyvédnek Ladányba történt áthelyezésétől – kezdve több jegyzőkönyv maradt fenn a különböző levéltárakban, de halálos ítélet végrehajtásáról nem maradt nyom.

Az úriszéket eltörölő 1848: IX. tc., a törvény előtti egyenlőség jegyében, a földesúri hatóságot és vele a pallosjogot is megszüntette.

Ennek ellenére 1850 májusában itt akasztották fel a sárrétudvari születésű Orbán Bálintot, akiről azt tartották, hogy karikásának rézdrótból volt a csapója, akit azzal végigvert, arról foszlott nemcsak a dolmány és a nadrág, hanem a hús is. Őt és rablóbandájának néhány tagját, akik a császári és királyi megyefőnök által meghirdetett statárium alatt Észak-Bihar és Dél-Szabolcs kerület szélein bünteteket követtek el, s akiket a Ladányban összeült nádudvari járási rögtönítélő bíróság halálra ítélt.

De itt került hurokvégre a bajomi Bagdi Imre is, aki a mendemonda szerint tenyerében vasfüvet hordott, amivel gyakran szabadult meg a bilincsből. De nem csak a szabadulásra volt használható, hanem az orzásra is, hiszen még a híres Gönci-béklyót, amit pedig semmiféle reszelő nem fogott, azt is le tudta simogatni a ló lábáról.

A varázsos fű egyszer viszont cserbenhagyta. Mikor kézre került, nem szabadította meg a bilincseitől, és Ladány alatt akasztották fel a halom tején. Úgy mondták, hogy nézésére tódult a szomszédos helységek népe is.

Az akasztófa környékét később szőlőskertnek osztották ki.

Összeállította R.J.

„A zeneiskola a szenvedélyem, ahogy a zeneoktatás is”

Az igazi bűvész nem az, aki a kamerák keresztútjében másodpercek alatt tüntet el egy szomorkás gyerkőcöt csupán egyetlen fehér lepel segítségével. Az igazi bűvész az, aki ezt a szomorkás és kíváncsi gyermeket megneveteti azzal, hogy elárulja neki a trükköt, amivel eltüntethető. Mindannyian ismerünk ilyen bűvészeket. Sokan vannak körülöttünk, s bár nem követi őket fotósok hada, és nem mutatják őket a televízióban, ezek a fajta bűvészek sokkal ügyesebbek hivatásos bűvésztaiknál. Úgy csálnak mosolyt az arcokra, hogy abban nincsen semmi mesterkélt, semmilyen erőltetett, előre megtervezett figura. Ez az interjú egy ilyen bűvésszel készült. Sokan ismerik, hiszen ő a város Miklósa, akinek mindenkihez van egy kedves, biztató szava. Aki mindenkihez meglátja a tehetséget és a lehetőséget, egy ember, aki mindenkihez meglátja a jót. Ha valaki, hát ő az, aki hiteles előttünk, mint előadóművész, mint pedagógus, és akitől komoly öltönyben, komoly darabokat hallgatunk, s közben nemegyszer komolyan meghatódunk. És ő az is, aki a FarsHangon bohóckodva bűvészkedik a gyerekek és a felnőttek zeneszerető lelkével. Valaki, aki úgy ad, hogy vissza sohasem kér. Bejárta Európát, neki mégis városunk az igazi otthona. Messziről indult, és íme, ez az a hely, ahol önmagára talált. Egyszer egy tanárom azt mondta, a jó pedagógus barátja, társa a tanítványának, ám nem elhanyagolható, hogy mindemellett komoly és meghatározó példája is legyen. Éppen, ahogy Bódiss Miklós.

– *Avasson be, kérem, honnan indult különleges élete?*

– Sajószentpéteren születtem, Berentén és Bokodon töltöttem a gyermekkoromat, Borsod-Abaúj-Zemplén megye középső részén. A történetem 1956 decemberében indult útjára.

– *Milyen a család, amelybe megérkezik az új élet, a legkisebb fiú, Miklós személyében?*

– Mindig is szerencsésnek éreztem magam, hogy van egy bátyám, aki mindössze két évvel idősebb nálam, és szintén decemberi születésű.

Édesapám nagyon komoly, tiszteletreméltó mérnökember volt, aki sajnos már eltávozott közülünk. Számunka gyermekként ismer-

retlen volt a napközi, és szerencsére nem kellett megtapasztalunk azt sem, milyen a „kulcsos gyerekek” első generációjába tartozni, ugyanis édesanyám háztartásbeli volt. Persze később meg is lett ennek a börtje, mert főiskolásként nehezen tudtam alkalmazkodni az új helyzethez, hogy távol a család.

– *Budapestre kezdte az elemét, ha jól tudom, a cselló is már a fővárosban kerítette hatalmába.*

– Sokáig amolyan vándoréletet élt a családnak, hiszen mindig ott telepedtünk le, ahová édesapámat a munkája szólította hosszabb távra. Amikor iskolaérett lettem, a szüleim arra a komoly döntésre jutottak, hogy elég volt az állandó költözködésből, és Budapestre költöztünk.

Akkoriban az édesapám kapott egy ígéretet, miszerint kap a fővárosban egy lakást a vállalatától, így belevágtunk az új, budapesti életünkbe. A történet úgy teljes, ha elárulom, nyolcadikos voltam, amikor a szüleimmel beköltöztünk az első saját lakásunkba.

Amíg nem volt saját otthonunk, társbérletben laktunk egy régi típusú bérházban, összesen tizenketten. Nehéz időszak volt, de sok szép emlékem is fűződik hozzá.

Amikor a szüleim zeneiskolába írtak, viszonylag kevés információval rendelkeztem a zenéről, így a hangszerválasztásnál csak a zongorát és a hegedűt vettem számításba, melyek közül utóbbira esett a választásom.

Tulajdonképpen a szolfézsztanámómnak köszönhetően, hogy kipróbáltam és elkezdtem gondolkodni játszani. Nyugodt szívvel elmondhatom, hogy nagyon szerencsés gyerek voltam, mert Budapest egyik legjobb tanárnőjéhez kerültem. Abban az időben nyugdíj előtt állt, engem azonban nyugdíjba vonulása után is tovább oktatott. Hatalmas hálát éreztem iránta már akkor is, hiszen megteremtette bennem azokat a lelki és gyakorlati alapokat, amelyekre aztán az egész életemet ráépítettem: megszerettem a csellót.

– *A nívós Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában kezdte meg középiskolai éveit. Meséljen, kérem erről az időszakról!*

– Utólag jöttem csak rá, mennyire nem szerettem oda járni. Attól eltekintve, hogy csellózhattam, nem találtam a helyem az iskolai falai között, ami talán annak volt köszönhető, hogy nem jó tanárhoz kerültem. Valahogy „nem pendültünk egy húron”. (nevet)

Nagyon nehezen viseli a gyermeki lélek, ha a korábban tapasztalt sikerélmények eltűnnek az életéből és versenyek, díjak helyett csak a négy fal között gyakorolhat, elismerés nélkül. A középiskola alatt nem egyszer megfordult a fejemben, hogy felhagyok a zenéléssel.

– *Mi volt az, ami mégis a pályán maradásra készítette?*

– Apámtól azt tanultam meg, hogy amit vállaltam, azt legjobb tudásom szerint valósítsam meg, és a sikert ne értékeljem túl, legalábbis ne kérkedjek vele. Általa már zeneiskolás koromban hangszerrel rendelkeztem. Édesanyám szerető támogatása is sok erőt adott, ami átsegített a nehéz, sok gyakorlással és tanulással teli éveken.

– *A Budapestben eltöltött hosszú évek után hogyan került az ország második legnagyobb városába?*

– Az akkori Budapesti Zenetanárképző Főiskola helyhiány miatt kétszer is elutasította a felvételi jelentkezésemet. Mivel nagy álmom és egyetlen célom volt, hogy tanár legyek, ez a két elutasítás akkora pofon volt az életemről fiatalon, hogy immár felnőttként is elgondolkodtam: próbálkozzam-e tovább?

Annira erősen láttam magam előtt a számomra kijelölt utat, hogy amikor a fenti egyetem felajánlott számomra egy helyet a vidéki intézményben, egy percig sem gondolkodtam tovább. Hiszen ha az embernek van egy álma, nem az a fontos, hol kezd el magvalósítani, hanem az, hogy sikerülhet. Nekem akkoriban ez volt a legnagyobb és legnemesebb érzés.

A debreceni évek alatt kollégista voltam, három pesti sráccal osztoztunk a kis szobán, és a zene iránti rajongásom. Ez idő alatt megismertem és megszerettem a várost, a főiskola felelősségével a vállamon közben felnőttem.

– *Mennyire volt megterhelő a komoly követelményeket felvonultató főiskola a fővárosi kiskonzi után?*

– Tudja, ekkor már sem a tanulás, sem a gyakorlás nem volt megterhelő, mert tudtam, hogy végre elindultam azon az úton, amelyen már soha nem akarok visszafordulni. Tulajdonképpen huszonnégy órás készenlétem álltam, ami a gyakorlásokat illeti, ugyanis a főiskola akkori igazgatója volt a tanárom, aki állandó elfoglaltságai miatt mindig más időpontokban tartott nekem órát. Szinte ma is a rohanok, ha meghallom, hogy „Bódiss Miklósnak cselló órája van!”. (nevet)

– *A diploma megszerzése után hová vezetett Miklós útja?*

– Az meg sem fordult a fejemben, hogy visszatérjek Budapestre, nem akartam elhagyni azt a helyet, ahol felnőtté váltam, önálló életet kezdtem. Ennek tükrében talán nyugodt szívvel mondhatom, én lepődtem meg a legjobban, amikor igent mondtam egy salgótarjáni állásajánlatra. Zeneiskolai gondnoktanárként mindösszesen öt évig dolgoztam a városban, ahonnan a magánéletem szólított el.

A fiatal hölgy, akinek már a főiskola alatt is komolyabban udvaroltam, hajlandó volt végre komolyan venni, és összekötöttük az életünket. Ő akkoriban tanítóként dolgozott Debrecenben, így evidens volt, hogy én is visszaköltözöm a városba, ami már amúgy is kedves volt a szívemnek, ahol azonban ezúttal sem találtam állást.

– *1985-től már városunk zeneiskolájában oktat. Hosszú éveken keresztül ingázott a két város között, kevesen tudják, hogy mára püspökladányi lakos, hivatalosan is.*

– Ez így igaz, eddig nagyon sokan nem tudták. Na, majd most! (nevet) 1985 augusztusában kaptam munkát a városban, amelyet kiváló ugródeszkának gondoltam egy debreceni zeneiskolához.

Közben egy ideig félállásban dolgoztam a Debreceni Filharmonikus Zenekarban, de be kell valljam, nem kerestem a lehetőséget, hogy elkerüljek Püspökladányból. Schol nem tapasztaltam ilyen fokú összetartást úgy a kollégák, mind a lakosság részéről. Ez a település igazán a részemé vált.

Tizenöt év ingázás után történt egy komoly változás a magánéletemben, elváltam. Szerettem ezt a várost, és szerettem az embert is, akivé benne váltam, ezért ideköltöztem. A szüleim talán abban reménykedtek, hogy híres karmester vagy nagy csellóművész leszek – belőlem pedig kisvárosi csellótanár vált. Egy percig sem bántam és nem bánom ma sem. Most vagyok a helyemen.

– *A tanítás mellett jut ideje csak szórakozásképpen leülni és eljátszani egy-egy darabot? Van valamilyen hobbija a zenén kívül?*

– Szerencsés vagyok, mert a tanárkodás mellett zenekarban is játszom, tagja vagyok a Váci Szimfonikus Zenekarnak, ami rendkívül boldoggá tesz. De az én küldetésem elsősorban a tanítás. A zenekar arra rendkívül jó, hogy szinten tartsam magam.

Gyermekként, amikor még fogalmam sem volt, mennyire beleszeretek majd a zenébe, a nyelvtudásomat szerettem volna hasznosítani. Mára az olasz nyelvtudásom csiszolgotása és felelevenítése is egyfajta hobbivá csitult bennem.

– **A konziban franciául tanult, de emellett az olasz is szerepel a repertoárjában?**

– Édesanyámtól tanultam meg olaszul. Ez a nyelv mindig annyira kézenfekvő volt számomra, mivel a szüleim sok operát hallgattak. Rendkívül sokat hallottam őket olaszul beszélgetni, ezért evidens volt, hogy én is megtanulom. Olykor jól jött a közös nyelvismeret a családban, elsősorban akkor, amikor társbérletben laktunk.

– **Milyen érzés volt Budapestről egy kisebb városba, Debrecenbe költözni, ahonnan éveken keresztül egy még kisebb városba járt dolgozni, ahová később oda is költözött?**

– Nem feszélyezett. Debrecen sokkal jobban felszabadított, mint Budapest, ahol már konzisként sem nagyon szerettem élni, pedig hol van már az akkori Budapest a mostanihoz? Autoáradat, tülekedés, rohanás. Olykor a párom révén szoktam azért néha még tapasztalni, mert ő a fővárosban él.

Hazudnék, ha azt mondanám, hogy soha nem nyomasztott a kisváros és minden velejárója, de nagyon kevészer. Eleinte csak a munka kötött ide, mára barátok, kollegák, gyerekek és a város minden apró szeglete, melyet sajátomnak is érzek.

Helytörténeti arcképcsarnok

Kiss Lajos címzetes kanonok, címzetes esperes, plébános

Településünk környéke szinte minden korban szegény vidéknek számított. Az itt élők már fiatalemberként megtanulták, hogyan lehet a nehéz körülmények közt is boldogulni. Talán ezért van, hogy a sors szele sokakat sodort más vidékre – távol a szülővárosától.

Kiss Lajos Püspökladányban született, katolikus családban, 1935. november 14-én. Már fiatalon eldöntötte, hogy egyházi hivatást választ. Püspökladány akkor az Egri Érsekséghez tartozott, így természetes volt, hogy az Egri Főegyházmegeye szolgálatára jelentkezett.

1959. június 14-én szentelték páppá az egri székesegyházban. Káplánként az egyházmegye több településén is szolgált, majd első plébánosi helye Hajdúhadház volt. A visszaemlékezései megemlítik, hogy a hajdúhadházi a szegényebb egyházközségek közé tartozott, és előfordult, hogy egy esküvő alkalmával – palást nem lévén, helyette – egy fehér miseruhát vett fel.

1973-tól Jásziakóhálmán volt plébános. Itt történt, hogy egy éjszaka, az ablakon keresztül három álarcos férfi tört be a plébániára, a lakásának telefonzsinórjával összekötötték, összeverték, bordatörései lettek, lefektették a konyha kövezetére. Elvitték a plébánián talált pénzt, és az ablakon távoztak.

Élénken érdeklődött a fizika, a csillagászat iránt. A Jászberényi Hitoktatóképzőn bibliai ismereteket tanított. Kedvenc témája volt a napkeleti bölcséket Jézushoz vezérlő betlehemi csillag, amelyhez egy tanulmányt is írt. Kortársai szerint tipikusan az az ember volt, „akinek ami a szívében, az a száján is”, de tudták, hogy rosszat senkinek sem akart.

Kiss Lajos Jászberény-Szentkút településen volt plébános nyugalomba vonulásáig. 2013. október 12-én hunyt el, több hónapig tartó súlyos betegsége után.

RJ.

A zeneiskola a szenvedélyem, ahogy a zeneoktatás is. Azt kell, hogy mondjam, olyan nagyszerű kollégáim vannak, akik nemcsak tehetségeik, de kiváló pedagógusok és remek emberek is. Nagyon örülök, hogy itt ülhetek most önnel, de azt gondolom, bármely más kollégám is ülhetne most ezen a széken, és beszélhetne róla, milyen az az út, amely mögötte van.

– **Miklós rendkívül segítőkész, szinte nincs olyan, amit ne tenne meg a gyerekekért. Sokkal másabb a mai apróságok hozzáállása, összetétele, mint évekkel ezelőtt?**

– Szerencsére a gyerekek kaphatóak a zenére bizonyos mértékig. Sokszor előfordul, hogy akkora méretű energia van bennük, hogy mindent azonnal akarnak. A zene pedig nem csak erről szól – nagyon fontos a gyakorlás. Ha csak egy-két generációval korábbra gondolok vissza, máris azt mondhatom, hogy régebben több volt bennük a kitartás, türelem, elszántság is.

Manapság több az energiájuk, de kevés az idejük, és a gyakorlást sokszor nehéz összeegyeztetni a mindennapokkal. Ennek ellenére azt mondhatom, nagyon sok tehetséges gyerek bontogatja a szárnyait az iskola falain belül.

– **Az interjú előtt említett egy nem is távoli napot, amikor a váci zenekari próba után éppen hazaérvén tanított, majd egy hangversenyen működött közre. Ebben nem lehet – a szó legnemesebb értelmében – elfáradni?**

– Érdekes módon nem. Amíg a zenével vagyok elfoglalva, addig az engem feltölt. A párom szokta mondani, hogy aki ennyire elhivatott, annak biztosan ez az út volt kijelölve – én is így hiszem.

Dombi Katalin

Városvédő szemmel

Kocsordos

Az egykori nagy-sárréti szigetvilágban minden porong, laponyag, ormágy, hát, ódal vagy keménysziget saját nevet kapott, amelyet valamilyen használati mód, tulajdonság vagy éppen a rajta tenyésző növény vagy állat nyomán „ragasztottak rá” az itt élők.

Ilyen volt a Középhát és a Mérgecs területeinek határán egykor húzódó sziget is, a Kocsordos. A közel 60 hektáros területét főleg legelőnek használták, szántóföldi – főleg rizstermesztésre – felhasználásra csak a második világháború után próbálták bevonni.

A sziget mellett húzódó ér szintén a Kocsordos nevet kapta, amelynek eredete minden bizonnyal a vidéken mai is megtalálható – bár meglehetősen kis állományú – védett sziki kocsord (Peucedanum officinale) nevére vezethető vissza. A sziki kocsord – vagy ahogyan a tudományos nevéből is következik orvosi kocsord – a zellerfélék közé tartozó védett növényfaj, főleg üde, szikes gyepeken, sziki magaskórós társulásokban, az alföldi vízfolyások egykori árterének különböző mértékben kiszáradt és elszikesedett gyepeiben található meg. Nagy termete, szálas levele, vastag gyökerei vannak. A sziki kocsord Magyarországon védett, természetvédelmi értéke 5000 Ft. Különös értéke még, hogy Magyarországon az egyetlen gazdanövénye a fokozottan védett nagy szikibagoly (Gortyna borelii) lepkefajnak. A kiemelkedő jelentőségű faj természetvédelmi értéke 100000 Ft.

Ez a két faj igazán értékessé teszi a településünk határában található üde szikes gyepeket, és nevükben megőrzik a hajdanvolt nagy-sárréti szigetvilág egy kis szeletét is.

RJ.

PÜSPÖKLADÁNYI
Hírek
ISSN:0866-1375

Szerkesztőség :

4150 Püspökladány, Petőfi u. 5-7.

Tel : 54/514-171

email:ladanyihirek@freemail.hu

Laptulajdonos :

Püspökladány Város Önkormányzata

Felelős szerkesztő : Dienes Zoltán

Főszerkesztő: D. Sári Andrea

Nyelvi lektor: Biróné Szabó Brigitta

Nyomdai előkészítés :

multimedia design

Nyomás : Hektográf Nyomda

Püspökladány

A kibédi hagyma és társai

Híre volt a püspökladányi állomás pörköltjének – paradicsommal és zöldpaprikával készítették azt...

(*Krúdy Gyula: Az István-napi utas*)

Itt vannak a téli hónapok, faggal, hideggel, ködös reggelekkel. Jól esik a tűz mellé ülni és valamit falatozni. Azt szeretjük, ha az ételek tartalmasak, laktatóak, s a szokásosnál zsírosabb falatokat, több édességet kívánunk. Erre sarkallnak az évszázados szokások, a farsangolás, de maga az időjárás is, hiszen a hideget így vagyunk képesek jobban elviselni. Ezekben az időkben azonban csökken a friss zöldségek, gyümölcsök és főzelékek fogyasztása. Pedig ezek vitamintartalmára és a bennük található ásványi anyagokra, rostokra szervezetünknek nagy szüksége van. Különösen ilyenkor, mikor a nyáron-ősszel felhalmozott tartalékok csökkenőben vannak. Nem megoldás ezt a hiányt étrend-kiegészítőkkel és mindenféle tablettákkal pótolni. Ésszerűen megválogatott élelmiszerekkel természetes módon és olcsóbban biztosíthatjuk vitamin- és ásványianyag-szükségleteinket.

Immunrendszerünk szinten tartásában kiemelkedő szerepe van a C-vitamin-fogyasztásnak. Ennek érdekében többet fogyasszunk gyümölcsöket és egyes zöldségféléseket, mint például káposzta, karalábé, karfiol, kelbimbó; reggelihez, uzsonnához együnk retket, póréhagymát, vereshagymát (makóit vagy kibédit) és akkor nem kell a patikából megvenni a nem is olcsó vitaminkészítményeket, hogy mesterséges módon pótoljuk azt, amit a természet is nyújtani tud.

Vegyük sorba a lehetőségeket:

Hazai, déli és aszalt gyümölcsök

Gyermekkoromat idéző gondolat a gyümölcsökről beszélni, legyenek azok kies hazánkban termők vagy külhoni eredetűek, de az aszaltak is megérdemlik a figyelmet. A pincében tárolt almák és körték, a nagymama szekrénye tetején sárguló birsek illatát most is érzem... Ünneprontó gondolat, hogy ezek vitamintartalma a tárolás során csökken. Együnk tehát belőlük naponta többször akár nagyobb mennyiséget is. Rost- és ásványianyag-tartalmuk azonban nem változik, és ezekre is szükségünk van. Fogyókúrázók számára ideális táplálékok alacsony kalóriatartalmuk miatt és mennyiségük révén teltségérzetet okoz.

A nálunk folyamatosan, télen is kapható gyümölcsök: a narancs, citrom, grapefruit, mandarin, kivi, banán igazi „vitaminbombák”. A C-vitaminon kívül B-vitaminokat, ásványi anyagokat bőven tartalmaznak. A banánról szólva megemlítem, hogy bár elég magas a szénhidrát-tartalma, a cukorbeteg is fogyaszthatja, mert nem emeli gyorsan a vércukorszintet (alacsony a „glikémiás indexe”).

Az aszalt gyümölcsökről újból a régi élelmiszerkamrák jelennek meg lelki szemeim előtt –vászonzacsokban várták sorsuk beteljesedését az aszalt szilvák, kajszibarackok, körték, almadarabok. Milyen felséges illatuk volt! Idézzük meg azonban a tudományt is. Vitaminok közül a B-vitaminokat említem, a karotint (a szervezetben A-vitaminná alakul), ásványi anyagai közül a káliumot, magnéziumot és a foszfort. Izletes, tápláló élelmiszerek, közülük kiemelem az aszalt szilvát igen magas szénhidrát (cukor) és antioxidáns tartalma, valamin emésztést serkentő tulajdonsága miatt.

A gyümölcsök bármelyik fajtáját, formáját is választjuk, fogyasszuk nyersen (ha egészségünk megengedi). Lehet belőlük szörpöt, turmixot, kicsavart levükből üdítőitalt készíteni, és vegyes gyümölcssalátát.

Zöldségfélék, főzelékek

Egészségünk megőrzésében jelentős szerepet játszó élelmiszereink.

„...sohasem érkezhettünk eléggé korán, hogy a konyha jobb falatjait el ne fogyasztották volna a reggel óta strázsáló vidékiek ... a levesben főtt zöldséget, különösen a kalarábét. ... A fejes saláta (burgonya és uborka hasonló megtiszteltetésben részesült) tinnepélyesen fogyasztott el” (Vendég az ebédlőben) – mereng el az író Krúdy Gyula és mi, „hálás utókor” egyetértünk vele. Azon túlmenően, hogy izletes, laktató táplálékok, kiemelkedően magas a vitamin- és ásványianyag-tartalmuk. Soroljuk fel őket a teljesség igénye nélkül: fejes- és vöröskáposzta, kelkáposzta, karalábé, karfiol, burgonya, sárgarépa, zeller, petrezselyemgyökér, sütőtök, cékla, retek, hagyma (metélőhagyma, póréhagyma, zöldhagyma), fejes saláta és a szárazhüvelyesek. Ezen kívül megtalálhatók bennük az egészségünk megőrzésében fontos szerepet játszó rostok, mint a pektin, cellulóz. Elkészítésükre számos lehetőség nyílik, fogyaszthatók nyersen salátának, főzve, sütvé, töltött ételekhez vagy köretnek.

A téli hónapok egyik legértékesebb C-vitamin-forrása a **savanyú káposzta**. Erről az ételünkről, hasznáról, egészségben betöltött szerepéről dicsőhimnusz lehetne írni, de legalább is egy külön tanulmányt. Dicsérik alacsony szénhidrát-tartalmát, mert így a fogyókúrázók és a cukorbeteg is fogyaszthatják, említik köszvényellenes, méregtelenítő, emésztést segítő, immunerősítő hatását, és azt a tényt, hogy az összes élelmiszereink közül a savanyú káposzta tartalmazza a legtöbb probiotikumot. Felhasználása sokféle, a recepteket a szakácskönyvekben ilyen címszó alatt találjuk, hogy töltött káposzta, kolozsvári káposzta, rakott káposzta, disznótoros káposzta, székelygulyás, káposztaleves, korhelyleves, és még sorolhatnám, hiszen csak egyetlen receptgyűjteményben 30 féle elkészítési módot találtam.

Másik kiemelkedően fontos, ősrégi zöldségfélének, illetve fűszerünk a **vöröshagyma**, mely a magyar konyha legkedveltebb ízesítője. A sokféle hasznos összetevője mellett baktériumellenes hatása is van, ha nyersen fogyasztjuk. Mint gyógyszert használhatjuk bélféregűzésre, vizelethajtásra, étvágygerjesztésre, megfázásos tünetek és köhögés enyhítésére, valamint vércukor csökkentésére. Mivel az anyatejbe a hagyma illóolajai átmennek, szoptatós anyák jobb, ha kerülik a bőségesebb fogyasztását. Külön említék meg két híres vöröshagymafajtát: a makói és a kibédi hagymát.

A makói hagyma kemény és tömör húsú, a külseje sötétvörös, belseje csontfehér, kitűnően tárolható, értékes tulajdonságait egész télen át megőrzi, későn csírásoodik. Felhasználása sokoldalú, rendkívül sok aromaanyagot és több mint ötvenféle bioaktív anyagot tartalmaz. A népi gyógyászatban szembetegségek, torokfájás, gyulladások gyógyítására használják.

A másik híresség a kibédi hagyma, bár szűkebb környezetén kívül csak kevesen ismerik. A falu, ahol termesztik Kibéd, Makfalva (testvérvárosunk) szomszédságában fekszik a Kis-Küküllő völgyében. Az éghajlati és talajviszonyok alkalmasak a hagyma termesztésére; a magasabban fekvő vidékeken már nem terem meg ez a fontos élelmiszerünk. Lássuk, hogyan „készül” a kibédi hagyma, mely kitűnő kísérője a füstölt szalonnának, kolbásznak: tavasszal, március elején melegágyakba vetik a magot, május folyamán pedig a palántákat kiültetik ágyásokba és augusztusban kiszedik. A hagymát ezután felfonják koszorúba – ehhez nádat vagy gyékényt használnak, általában tizenkét fejet fonnak egybe, s így viszik a piacra.

Ütt öltek annak idején a zöldségsoron, s ha egy-egy tréfáskedvű diák megkérdezte őket, ugyancsak tréfásan válaszoltak: „Maga, néni kibédi?” „Mért kérdi, a hagymaszagot nem érzi?”

Télen a padláson tárolják a hagymát, kisebb kupacokba rakva és letakarva. Amikor nagy hideg van, hagyják egy picit megfagyni a hagymaféjeket, így az elveszíti csípősségét, és kellemes édeskés ízt kap. Amikor a hideg megenyhül, a hagymát a pincébe szállítják le, így fagyás vagy csírázás nélkül is megéri a tavaszt.

Ha utad arrafele visz, kedves olvasó, ne kerüld el Kibéd községet, s ott vásárolj a termelőktől igazi, ízletes kibédi hagymát! Amit a falun kívül, az út mentén árulnak, biztos, hogy utánzat, mert sok a hamisító. Az ára pedig olyan, amilyen autóval érkezik a vásárló. A tavalyi kilónkénti árnak akár négyszeresét is elkérlik a felfont hagymáért az út szélén.

Befejezésképpen még elmondom, magam miként jártam a kibédi hagyma termesztésével. Kedves kibédi ismerősöm hozott egy marék hagymamagot kora tavasszal, hogy vessem el. „Most kell elvetni, amíg nedve van a földnek!” – szólott, s én ügyesen mindent elköttem, hogy kikeljenek a magok. Hamarosan ki is keltek a kicsi palánták, vékonyak, mint a hajszál, de a lelkes locsolás, öntözés hatására lassan növekedni kezdtek. Mikor eljött az ideje a kiültetésnek májusban, sajnos alig voltak arasznyiak és továbbra is csak vékony fűszálnyiak. Szerencsére időben megjelent a barátom, és hozott a sajátjából jókora kötés frissen kiszedett, erőteljes, egészséges hagymapalántát. „Ezeket ültesse el, barátom!” – mondotta. „De jobban készítse elő a talajt! Trágyázzni is kell, és jól fellazítani. Húsz centire egymástól, és a középtájon lecsipni a hajtást, hogy csak egy bő tenyérnyi maradjon belőle, és nagyon jól megöntözni. Ennyi a tudomány. Ősszel jövök!” És jött, hozta a hagymát, mert az enyémből még dughagyma sem lett...

A Ladány Televízió szerkesztősége ezúton mond köszönetet

mindazoknak, akik a hagyományos és rendkívül népszerű szilveszteri élő adás ajándékait felajánlották. Köszönjük a támogatást és a bizalmat, amit 2014-ben is igyekszünk meghálálni!

A telefonos játékban az alábbi intézmények, magánszemélyek felajánlásait vihették haza a szerencsések:

- Dombi Imréné polgármester
- Bodó Sándor országgyűlési képviselő
- Kovács Krisztina képviselő
- Tóth László képviselő
- Petőné Papp Margit képviselő
- Dr. Felszeghy Szabolcs képviselő
- Irka-Firka papír-írószerszám üzlet
- Lati-Therm Üzletház Kft.
- Rózsa-Ház
- Ecsedi ékszerüzlet
- Bördíszmű üzlet
- Dúróné méteráru boltja
- Tappancs állateledel- és horgászbolt
- Buksi állateledel- és horgászbolt
- Keró üzletház
- Zámmi Kft.
- Városüzemeltető és Gyógyfürdő Kft.
- Sárrét FM Rádió
- Hintalló-Pantalló gyerekruházat
- Madlen Bt.
- Ilona divatáru
- Sárköziné Pataki Ildikó, Oriflame
- Kiss Sándor, Eröss Lajos utcai vegyesbolt
- Óra-táska bolt
- Oros nappali bár és lottózó
- Hektográf Nyomda
- Macsaj Kovács András vajda
- Honvéd utcai Bio Bolt
- Dorogi Márton Művelődési Központ Tagintézmény
- Karacs Ferenc Múzeum Tagintézmény
- Püspökladány Múzeumaért Alapítvány
- Medester gyógyászati segédeszközök boltja
- Nagy Ágnes ékszerész
- Kárai István, használati-cikk-kereskedés
- Nemzeti dohánybolt, Petőfi utca 62.
- Nemzeti dohánybolt, Hanza üzletház
- Török Pékség Kft.
- Flabelos
- L&L Computer szaküzlet
- Egyesített Óvodai Intézmény
- Segítő Kezek Szociális Szolgáltató Központ és Gyermekjóléti Szolgálat
- Dr. Komoróczy Károly, Püspökladányi Egészségügyi Szolgáltató Nonprofit Kft.

intézményünk a város önkormányzati képviselőivel és a Segítő Kezek munkatársaival közösen.

Kívánom, hogy mindazok, akik adtak, mindig adhasanak, s azok, akik most kaptak, egyszer maguk is adhassanak! Mert adni jó!

D. Sári Andrea

igazgató

*Püspökladányi Tájékoztató és Közművelődési Központ,
Könyvtár, Múzeum*

- Püspökladány Város Önkormányzat dolgozói
- Egyesített Óvodai Intézmény
- Városi Könyvtár Tagintézmény
- Dorogi Márton Művelődési Központ Tagintézmény
- Városüzemeltető és Gyógyfürdő Kft.
- Karacs Ferenc Gimnázium, Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium
- Hamvas-Sárréti Vízgazdálkodási Társulat
- Segítő Kezek Szociális Szolgáltató Központ és Gyermekjóléti Szolgálat
- Gazdasági Ellátó Szervezet
- Muszka János Alapítvány
- Román Kisebbségi Önkormányzat
- Baptista Szeretet Misszió
- Többcéltű Oktatási, Nevelési Intézmény
- Kovács Krisztina képviselő
- Szabó Attiláné Csontos Erzsébet képviselő
- Petőné Papp Margit képviselő
- Márkus Gábor képviselő
- Tóth László képviselő
- Kiss Zsigmond képviselő
- Dr. Felszeghy Szabolcs képviselő
- Dombi Imréné polgármester
- Bodó Sándor országgyűlési képviselő
- Add a kezed Nagycsaládosok Egyesülete
- Dr. Bige Szabolcs
- Solyóm Miklósné
- Darócziné Vass Lenke
- Dr. Rácz Józsefné
- Nagyné Pató Éva
- Dr. Rákosi Endre
- Rácz Miklósné
- Csontos Jánosné
- Újvárosi Zoltán
- Dienes Zoltán
- Jakab Katalin
- Sári Andrea
- Karacs Ferenc Múzeum Tagintézmény
- Bojtorné Füleki Júlia
- Baranyai Katalin
- Biaczovszky Tímea
- Erdei Anett
- Tüdősné Rábai Sarolta
- Galgóczi Mária
- Orbán Tímea
- Kiss Sándorné
- Nyitrai Józsefné
- és minden névtelen adományozó

Köszönjük Mile Istvánnak a csomagok elhelyezésében nyújtott segítségét!

A Püspökladányi Tájékoztató és Közművelődési Központ nevében tisztelettel köszönöm mindazok jó szándékú, önzetlen felajánlását, akik csatlakoztak „Egy csomag szeretet karácsonyra” elnevezésű adománygyűjtő akciónkhoz.

2013-ban második alkalommal tettük közzé a felhívást, s 550 papírszatyrot töltöttek meg az alább olvasható magánszemélyek, közéletben tevékenykedők, intézmények, civil szervezetek és vállalkozások. A csomagokat december 22-én osztotta ki

SPORTHÍREK

Négy éremmel kezdték az évet a birkózók

Két aranyérem mellett egy-egy ezüst- és bronzmedált nyertek birkózóink a 2014-es esztendő első fellépésén, Hajdúnánáson. A 30 egyesület 310 versenyzőjét felvonultató viadalon a mieink kilenc fővel vettek részt, akik közül Nagy István és Dodó Bence állhatott fel az eredményhirdetésekor a dobogó legmagasabb fokára. Az ezüstérmet Sárándi Bence, míg a bronzérmet Németh Balázs nyakába akasztották.

Bronzérem a megyei futsal diákolimpián

Bronzérmet nyert a Hajdúnánáson megrendezett megyei futsal diákolimpia döntőjében városunk 7-8. osztályos fiú teremfocicsapata. Az előzetesen benevezett 20 hajdú-bihari együttes közül a selejtezőket követően hat gárda kvalifikálta magát a fináléba. Két debreceni csapat mellett vidékről a házigazda Hajdúnánás, Hajdúszoboszló, Sárrétudvari és a mieink viaskodtak a minél előkelőbb helyezésekért. A döntőbe végül a Lokifocistákból álló két debreceni társaság, a Hunyadi és a Kossuth iskola csapatai kerültek, míg a bronzmeccset Püspökladány és Hajdúszoboszló vívta. Előbbin a hunyadisok diadalmaskodtak, így ők jutottak az országos fináléba, míg a 3. helyért városunk fiataljai nagy csatában 2-1-re nyertek Hajdúszoboszló ellen, így legjobb vidéki együttesként, bronzéremmel zárták az idei futsal diákolimpiát.

Kosárdzsemborival búcsúztak az óévtől

A 2013-as esztendő utolsó püspökladányi sporteseményeként került megrendezésre a 8. Kosárdzsembori december 28-én a Gellér Sándor sportcsarnokban. A hagyományoknak megfelelően különböző korosztályokban a 3 fős csapatok egymás elleni mérkőzései jelentették a fő programot, amit úgynevezett 2Ball és hárompontos dobóversenyek fűszereztek. A résztvevők 13 városból érkeztek, s összesen 33 együttes szórta a kosarakat. A felnőtt mezőny döntőjében a debreceni „Hozzánk még Fecó is befér” elnevezésű csapat győzedelmeskedett a Hajdúhadházzal szemben. Az utóbbi gárda egyébként már többször megnyerte a dzsemborit. A csapatok elnevezései egyébként igencsak meghökkentők és egyben megmosolyogtatók voltak. Íme néhány: Májkrémes fagyaltok, Kis Mamlaszok, Kistücsök, Halálosabb Őzek. A kosármecsek mellett ezúttal is megmutathatták tudásukat az ügyességi kerékpározás szerelmesei, azaz BikeTrial és egykeresű versenyeket is láthattak a kilátogatók. A sport mellet minikoncertek is színesítették a programot: a Geriskillz, az Animal Canniballs és a Jamnastixs együttesek zenéi szórakoztatták a résztvevőket és a nézőket. A kosárdzsembori főszervezője, Tóth Imre, alias Imó volt ezúttal is, aki – még véget sem ért az esemény – máris megkezdte szervezni a következő, nyári eseményt, ahová még több sportolni vágyót és érdeklődőt szeretne elcsalogatni.

A 8. Kosárdzsembori is izgalmas csatákat hozott

Őszi bajnokként kezdte a tavaszt a PASZE

Miután az őszi szezon utolsó fordulójában magabiztos, 15-3 arányú győzelmet aratott a PASZE a Hortobágy vendégeként, így csapatunk az üldöző Hajdúnánás előtt hárompontos előnnyel, őszi bajnokként zárta a megye I-es asztalitenisz-bajnokság félidejét. Andrásiek a 10 mérkőzésből csupán egyet veszítettek el, miközben kilencet megnyertek. Túl sok

pihenő azonban nem volt a tavaszi nyitányig, hiszen január 11-én máris folytatódott a pontvadászat. Játékosaink a Hajdúböszörmény vendéglátójaként újabb fölényes, 14-4-es sikert könyvelhettek el, majd egy héttel később – ismét itthon – a TEVA III. ellen gyűjtötték be az újabb két pontot. Igaz, ez utóbbi siker már nem volt olyan egyszerű, s végül 10-8-as ladányi győzelem született. Ezzel csapatunk továbbra is őrzi listavezető helyét.

Új edzővel készül a tavaszra a PLE

Megkezdte a felkészülést a PLE megye II-es futballcsapata a tavaszi idényre, de már nem Boruzs István irányításával. Mint ismert, együttesünk a tavalyi megye II-es ezüstérem után a most folyó bajnokságban eddig csak botladozott, aminek eredményeként a 12. helyen telhet a 16 csapatos pontvadászatban. A vezetőség az őszi gyenge szereplés miatt végül edzőcsereről határozott, aminek köszönhetően mostantól Fülöp András felel játékos-edzőként a felnőtt csapat szakmai munkájáért, míg Boruzs István az U 18-as és az U 21-es gárdákat irányítja – kaptunk tájékoztatást Károlyi Albert technikai vezetőtől. Fülöp András ezt megelőzően a megyei bajnokságot nyert, s azt követően az NB III-ba feljutott Ebes gárdájának a csapatkapitányként futballozott mindaddig, amíg az együttes anyagi háttere az őszi szezon második felében nem omlott össze. A magyar amatőr futballválogatotól is szép sikereket elérő játékost hosszas egyeztetések után sikerült a PLE vezetőinek hazacsábítani, ráadásul a jövőben játékosként és edzőként is segítheti a társaság sikerességét és előrelépését. Mellette Biharnagybajomból Petrovics Gergő is hazaiigazolt, míg a játékkal korábban leálló, rendkívül gólerős Tüdős Balázs is sikerült rávenni a folytatásra. Így minden esély megvan arra, hogy tavasszal sokkal sikeresebb szereplés jellemezze a PLE produkcióját, s immár ne csak szép, fedett lelátóval rendelkező sporttelepe, hanem ismét jó és eredményes csapata is legyen Püspökladánynak.

Itthon veszített rangadót a P. MÁV

Vereséggel zárta az 5. helyezést Hajdúszoboszló elleni hazai mérkőzését a P. MÁV a megyei csapatbajnokság 6. fordulójában. A vendégek 24,5 ponttal az ötödik, míg a mieink 24 ponttal a 7. helyről kezdhették a rangadót, igaz, tartalékos felállásban, hiszen az Egri fivérek ezúttal nem ültek asztalhoz. Ez aztán a végelszámolásnál is kiütöközött, hiszen a furdóvárosiak fölényes, 7-3 arányú sikerrel utazhattak haza.

Alapszakasz győztes az FMF

Véget ért az alapszakasz a városi teremfoci-bajnokságban, s immár a rájátszással folytatódnak a küzdelmek. A 11 részt vevő gárda közül az első hat helyezett csapat a felsőházban, a 7-11. helyezettek az alsóházban küzdelhetnek tovább a pontokért, illetve a minél előkelőbb helyezésekért. Az egyfordulós alapszakaszban az FMF Kft. együttese teljesített a legjobban: a 10 lejátszott mérkőzéséből nyolcat megnyert, miközben egy-egy döntetlen és vereség tartozik a mérlegéhez. Ezzel 25 pontot gyűjtött. Mindössze kétpontos a második helyezett Dream-Team hátránya, míg a harmadik helyen forduló Sziszi SE további egypontos hátránnyal kezdte a rájátszást. Az élmezőnyben tehát még minden nyitott. A felsőház további résztvevői a Calcio, a Szarvas Elektro és a Bulls. Az ötcsapatos alsóházban a helyezések sorrendjében a Reno Vako Petri SE, az Arany Ászok, a Porto Ricco, a Linx és az Elektro Buzz szerepelhet tovább. Utóbbi két gárda az alapszakaszban csupán egy-egy pontot szerzett. A bajnoki pontvadászat mellett a gólkirályi címért is folyik a küzdelem. Ebben a versengésben az alapszakaszt követően az FMF gárdáját erősítő Bajnok Imre áll az élen 20 góllal, míg a második helyen holtversenyben 12-12 találattal a szintén FMF-es Major László és a Sziszi SE-ben futbalozó Kerolos Saied áll.

A teremfoci-bajnokság alapszakasz végeredménye

1. FMF Kft.	10 8 1 1 67-24 25
2. Dream- Team	10 7 2 1 29-23 23
3. Sziszi SE	10 7 1 2 36-17 22
4. Calcio	10 6 1 3 40-28 19
5. Szarvas Elektro	10 6 0 4 34-23 18
6. Bulls	10 5 1 4 29-18 16
7. Reno Vako Petri SE	10 4 2 4 23-21 14
8. Arany-Ászok	10 4 0 6 34-29 12
9. Porto Ricco	10 2 2 6 39-40 8
10. Linx	10 0 1 9 13-61 1
11. Elektro Buzz	10 0 1 9 15-75 1